

ὡς λέγει, ἢ τινὰ μαρτυρίαν, δι' ἧς παρασταλέσει τὸ ἐπιτροκικὸν γράμμα, τότε ὑφείλομεν πρὸς τὸ εὐρεθὲν διακρίναι· εἰ δ' οὐ δυνηθῆ ἐντὸς τῆς ῥηθείσης διωρίας ἀποδείξαι τι τῶν ῥηθέντων, ὑφείλει ὁ Θεοτόκης ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ ἀνενοχλήτως πάντη καὶ ἀνεπηρεάστως ἀπὸ τοῦ συγγάμβρου αὐτοῦ, τοῦ νομικοῦ, μηδεμίαν διενόχλησιν ἐπάξοντος αὐτῷ τὸ σύνολον περὶ τούτου ἢ εἰς δικαστήριον καθελκύσαντος, νικᾷ γὰρ ὁ Θεοτόκης, τοῦ νομικοῦ ἀποροῦντος συστήται, ὃ λέγει, καὶ ὡς νεμόμενος καὶ κατὰ τὴν ἰσχύον καὶ περίληψιν τῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν· δεκατρεῖς γὰρ χρόνους νεμομένου αὐτοῦ μετὰ τὸν γάμον τοῦ Θεοτόκη, παρῶν καὶ ὁ νομικὸς οὐδεμίαν διενόχλησιν ἢ ἐπήρειαν αὐτῷ ἐπήγαγεν ἢ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, ὁ Κυδώνης ἐκείνος †.

DXC. Sine anno.

Synodus dirimit controversiam.

† Γεώργιος ὁ Κοντοκρυθάρης, ἀναδραμὸν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἔγκλησιν ἐποίησατο κατὰ τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ αὐτοῦ, Γεωργίου τοῦ Εὐδοκίμου, εἰκὼν, ὡς τὴν νομὴν τὴν δοθείσαν αὐτῷ εἰς τὸ φρέαρ τὸ εἰς τὸ περιβόλιον αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀντιλεῖν ὕδωρ, πρότερον μὲν ἀπὸ τῆς πενθερᾶς γε αὐτοῦ, τῆς Ἰταλίνης ἐκείνης, διὰ μέσου τοῦ ὁσπητίου τοῦ δοθέντος ὕστερον εἰς λεγάταν παρ' ἐκείνης τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ὕστερον δὲ διὰ τὴν πολλὰς ὀχλήσεις γενέσθαι ἀπὸ τοῦ διέρχεσθαι τὸν Κοντοκρυθάρην διὰ μέσου τοῦ ὁσπητίου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ ὕδωρ ἀντελεῖν ἐκ τοῦ περιβόλιου, ἐπιστασίας ἀκριβοῦς γενομένης παρὰ τῶν τιμιωτάτων ἐξωκατακλήων, τοῦ τε μεγάλου χαρτοφύλακος, τοῦ νῦν ἰσρωτάτου μητροπολίτου Γορθίας, καὶ τοῦ μεγάλου σακελλαρίου, τοῦ Βαλαραμῶν ἐκείνου, πρωτεκδίκου τηλικαῦτα τυγχάνοντος, ἐξ ἀποστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου ἐκείνου, κῆρ Ἀντωνίου, ἡμείψθη ἢ τοιαύτη νομὴ καὶ γέγονεν ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἑτέρου οἰκῆματος, ὃ ἐπροικίσθη ἐκ τῆς Ἰταλίνης ὁ Κοντοκρυθάρης, ὅπως πειράται πάλιν ὁ Εὐδοκίμος ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ καταλύται, καὶ διὰ

ὁκάνοιξιν ὥστε κρατεῖν μόνον τὸ περιβόλιον τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τὸν Κοντοκρυθάρην, καὶ μὴ τὸ ὁσπητίον αὐτοῦ καὶ τὸ περιβόλιον κερ ἐγένετο πρότερον μεγάλην καὶ σχεδὸν ἀφόρητον ἐπήρειαν ἐμποιοῦν τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ, ταύτην οὖν τὴν διακρίθεισαν τότε νομὴν τοῦ φρέατος ὅπως ἀνεφίεραν ὁ Κοντοκρυθάρης.

τοῦτο καθέλκει αὐτὸν εἰς κριτήρια καὶ λίαν ἐνοχλεῖ αὐτῷ. ἡ γοῦν
 μετριότης ἡμῶν, ἐπεὶ εὔρε τὴν διάκρισιν τὴν γεγυυῖαν παρὰ τῶν ἐκ-
 κλησιαστικῶν ἀρχόντων προτροπῇ πατριαρχικῇ προβάσαν, δεῖν ἐκρι-
 νεν αὐτῇ πάλιν ἐπιστῆναι τῷ τόπῳ, καὶ ἕκαστα ὡς γέγονε καὶ προέβη
 ἀναθεωρῆσαι, ἔθεν καὶ ἐπεὶ οὖν πολλοῖς ἄλλοις ἐκεῖσε παραγεγόμεθα,
 εὔρομεν τὴν μὲν προτέραν νομὴν τὴν δοθεῖσαν τῷ Κοντοκρυθάρῃ
 παρὰ γε τῆς Ἀιτανίνης, τῆς κυρίας τῶν οἰκημάτων, μεγάλην καὶ ἀφό-
 ρητον προξενούσαν ἐπήρειαν ἔτε καὶ βλάβην τῷ Εὐδόκιμῳ (εἶχε γὰρ
 ἄδειαν κύλην ἔχειν καὶ δίοδον εἰς τὸ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ οἶκημα
 καὶ οὕτω πατεῖν καὶ τὸ περιβόλιον αὐτοῦ μέχρι καὶ τοῦ φρέατος)
 τὴν δὲ διακριθεῖσαν παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων καὶ ἀνοι-
 χθεῖσαν ἀπὸ γε τοῦ μικροῦ πλατηνοῦ οἰκήματος, ὅπερ ἐπροικίσθη ὁ
 Κοντοκρυθάρης, ὀλίγην προξενούσαν τῷ Εὐδόκιμῳ κατατριβὴν, ἅτε καὶ
 μόνον διερχομένην τὸ περιβόλιον, δοθῆναι δὲ γε παρὰ τῆς Ἀιτανί-
 νης τὴν πρώτην νομὴν τῷ Κοντοκρυθάρῃ, καὶ ἡ τοῦ Εὐδοκίμου γυνὴ
 ὁμολόγησεν· ἐζήτησεν οὖν ἡ μετριότης ἡμῶν εὔρεθῆναι, εἴπερ δέδωκε
 τῇ θυγατρὶ τοῦ Κοντοκρυθάρῃ ἡ Ἀιτανίνα τὸ ὁσπητιον πρὸ τοῦ δοῦ-
 ναι τῷ Κοντοκρυθάρῃ τὴν τοιαύτην νομὴν· εἰ γὰρ εὗρισκετο τοῦτο,
 αὐδῶλως ἐγένετο δικαίως ἡ τοιαύτη δίοδος παρὰ τῆς Ἀιτανίνης δι'
 ἄλλοτρίου οἰκήματος, ὃ προλαβοῦσα ἐκδέδωκεν· εὐρέθη τοίνυν καὶ
 τοῦτο ἀπὸ ὁμολογίας τῆς τοῦ Εὐδοκίμου γυναικός, ὡς ἡ τοῦ φρέατος
 νομὴ ἐδόθη τῷ πατρὶ αὐτῆς πρὸ τοῦ λεγατευθῆναι ταύτην τὸ οἶκημα.
 τούτων οὖν οὕτω φανερῶν γεγονότων διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται ἡ
 μετριότης ἡμῶν, ἔχειν τὸν Κοντοκρυθάρῃ τὴν διακριθεῖσαν παρὰ τῶν
 ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων νομὴν εἰς τὸ φρέαρ καὶ γεγυυῖαν ἀφ' οὗ
 εἰς προῖκα ἔλαβεν ὁσπητιον, ἀκάλυτον πάντη καὶ ὡς ἐλαφροτέραν εἰς
 τὸν Εὐδόκιμον, καὶ ὡς δοθεῖσαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς κυρίας τῶν οἰκημά-
 των, καὶ ὡς ἀπὸ γε τῶν νόμων βοηθούμενος, τριετίαν ὀριζόντων τὴν
 νομὴν τοῦ ὕδατος, ὃ δὲ ὅπερ τὰ ἡκτώ ἔτη ἐνεμήθη ταύτην· πλὴν
 ὀφείλει ὁ Κοντοκρυθάρης ἀπὸ γε τῆς κύλης αὐτοῦ τοῖχον ἀνακτίσαι
 καὶ ῥυμίδα ποιῆσαι τοῦ μή ἡ πατεῖν ἅπαν τὸ τοῦ Εὐδοκί-
 μου περιβόλιον. τούτων γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα
 τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DXCI. (6908—1400) augusto. ind. VIII.

Synodus sententiam dicit in lite de pignore.

† Ἰωάννης, ὁ τοῦ Πουρῆ υἱός, παραστάς τῇ ἡμῶν μετριότητι, συν-
 οδικῶς προκαθημένη, ἐγκλησὶν ἐποιήσατο κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ
 Ἀνατολικοῦ ἐκείνου, εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὁ Πουρῆς δέδωκεν αὐτῷ
 ἐν τῷ τῶν γάμων καιρῷ καὶ ζωνάριον φραγγικόν, τιμῆς ὑπερπύρων
 πεντήκοντα, ὅπερ πρὸ χρόνων ἦν τεθειμένον εἰς τὸν Ἀνατολικὸν ὡς
 ἐνέχυρον μετὰ δακτυλίου μαλαγματηνοῦ ἐνὸς χάριν κδ' ὑπερπύρων,
 τοῦ γοῦν Ἀνατολικοῦ ἀποθανόντος, ἐπεὶ τὸ ζωνάριον ἀπαιτῶν οὐχ
 εἴδωκεν, ἵνα καὶ τὸ χρέος ἀποδῷ, ἐζήτησεν, ὡς ἂν τυχὼν βοηθείας
 λάβῃ τὰ ἴδια, διαμνησθεὶς τοίνυν ὁ ἐπὶ ἐγγόνῃ γαμβρὸς τοῦ Ἀνα-
 τολικοῦ, ὁ Γλυκὺς, καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπεῖς, αὐτὸς μὲν οὐδὲν
 ἐνέχεσθαι εἶπεν, εἰ μὴ τὸν περὶ τούτου λόγον τὸν πενθερὸν αὐτόν, τὸν
 Ρουχᾶν, ὀφείλειν δοῦναι παραστάντος τοίνυν τοῦ Ρουχᾶ καὶ ἀπαιτη-
 θέντος ἀπολογήσασθαι, διαθήκην μὲν ἐγγραφον τοῦ Ἀνατολικοῦ προε-
 κόμισε, τὸ τε χρέος καὶ τὰ εἶδη καταγράφουσαν, ὁμολόγησε δὲ, ὡς
 ἠνίκα ἠβούλετο ἀγαγέσθαι ἄνδρα τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἐν χρεῖα γενό-
 μενος ὑπερπύρων, ἀπεμπόλησε τοῦτο. τούτων οὖν οὕτως ἀναφανέντων
 ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος, διέγνω καὶ ἀπεφήνατο αὕτη, ὡς
 ἐπεὶ τὸ ζωνάριον ἀμετόχως ἀπεμπόλησεν ὁ Ρουχᾶς, ἵνα ἢ τὸ ζωνά-
 ριον ἀποδῷ πρὸς τὸν τοῦ Πουρῆ υἱόν, καὶ λάβῃ τὸ χρέος αὐτοῦ, τὰ
 κδ' ὑπέρπυρα, ἢ κατὰ πάσαν ἀνάγκην τὴν ἀναφανείσαν ἀληθῶς τι-
 μὴν τούτου, ὡσαύτως εἴπερ ἀποδείξει καὶ περὶ τοῦ δακτυλίου ὁ τοῦ
 Πουρῆ υἱός, ὡς κατέχει καὶ αὐτὸ ὁ Ρουχᾶς, λάβῃ ἂν καὶ τοῦτο· εἰ
 δ' οὐ, γένηται καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἐκ τῶν νόμων δίκαιον. ἐπεὶ δὲ ὁ Ρου-
 χᾶς πένιαν προβαλλόμενος οὐ δύνασθαι ἀποδοῦναι ταῦτα εἶπεν, ἐδόθη
 αὐτῷ διωρία ἢ νόμμος, ἢ τοῦ τετραμήνου, ὡς ἂν εἰ μὲν ἐντός ταύτης
 ἀποδῷ ταῦτα τὰ ἀναφανέντα ἢ κατὰ μικρὸν ἢ ὁμοῦ πάντα ταύτης
 πληρωθείσης, ἤδη καλὸν εἰ δ' οὐ, ἵνα ἐνέχηται ἅπας ὁ βίος αὐτοῦ,
 κινητὸς τε καὶ ἀκίνητος, εἰς τὴν ἀναφανησομένην τιμὴν τοῦ ζωναρίου
 ἱκανοποιεῖν αὐτόν χωρὶς τινος ἀναβολῆς καὶ ὑπερθέσεως, εἰ μὴ πως
 τινὰ τῶν πραγμάτων αὐτοῦ ἀποδειχθῶσιν ὑποτεθειμένα εἰς προγενέ-
 τερον χρέος, τότε γὰρ ἐξ ἐκείνων ὀφείλουσιν ἐκβληθῆναι τὰ προγε-
 νέστερα χρέα, εἴπερ δὲ περισσεύσῃ καὶ ἐξ αὐτῶν τε, ὀφείλει ἀποδο-
 27 *

θῆναι πρὸς τὸν τοῦ Πουρῆ υἱόν. ὑπείλουσι δὲ τὰ περὶ τούτου διατηρηθῆναι καὶ πραχθῆναι οὕτω κατὰ τὴν παρακέλευσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀπολυθείσαν εἰς τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

† Ἐίχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὲν ἀγούσῳ ἐνδ. η †.

DXCII. (6908—1400) augusto. ind. VIII.

Synodus controversiam dirimit.

† Θεοδώρα Παλαιολογίνα ἡ Δερμοκαΐτισσα, ἀναδραμουσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἀνέφερεν, ὡς ὁ γαμβρὸς αὐτῆς, Νικόλαος ὁ Βρανᾶς, πέμψας ἔλαβε τὸ παιδίον αὐτοῦ, ἐγγόνιον δὲ αὐτῆς, ὅπερ ἀνέτρεφε καὶ ἐπεμελεῖτο αὐτῆ, ἐξ οὗ τῷ χρεῶν ἐλειτούργησεν ἡ τοῦ Βρανᾶ γυνή, ἔλαβε δὲ τὸ παιδίον, οὐχ ἵνα πρόνοιαν ἔχη τούτου ὡς πατὴρ, ἀλλ' ὅπως ὅπερ ὀλίγον εἰσοδήμα τῷ παιδίῳ περιλειφθῆ ἐκ τοῦ μητρικοῦ αὐτοῦ, ταῦτα φθάρη ὡς καὶ ἄλλα τὰ τε πατρικά αὐτοῦ πράγματα, καὶ ὅσα περιῆλθαν αὐτῷ τε καὶ τῷ παιδίῳ ἀπὸ κληρονομίας τῆς αὐτοῦ γυναικός· διαμνηυθεὶς δὲ καὶ ὁ Βρανᾶς καὶ παραγενόμενος καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπείς, τὸ μὲν παιδίον ἔλεγε βούλεσθαι ἔχειν τὸ ἴδιον μεθ' ἑαυτοῦ, πλὴν μὴ δύνασθαι τρέφειν ἔλεγεν αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀμπελίου· ἐπεὶ οὖν εὔρεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς τὸ μὲν ἔχειν βούλεσθαι τὸν Βρανᾶν τὸ παιδίον πρόφασιν ἦν τοῦ καρπώσασθαι καὶ τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ καὶ φθεῖραι, ὡς καὶ τὰ ἄλλα τὰ τε ἑαυτοῦ καὶ τὰ τοῦ παιδίου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ μετὰ καὶ τὴν τοῦτου φθορὰν ἔρημον καταλειφθησόμενον τὸ παιδίον πάσης προνοίας καὶ τούτου δείγμα, οὐδὲ γὰρ ἀνέμεινε τοῦ τρόγουσ καιρὸν, ἀλλ' ἅμα τῷ δέξασθαι τὸ παιδίον διέπρασεν ὁ Βρανᾶς καὶ τὸ τοῦ ἀμπελίου εἰσοδήμα καὶ ἐδοῦλωσε καὶ αὐτὸ πρὸς τὸν οἰκεῖον τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κῆριν Πέτρον τὸν Παλαιολόγον, κατὰ τὸν ἰούλιον μῆνα, ἀφ' οὗ καὶ μόλις μετὰ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας ἠλευθερώσαμεν τὸ τε ἀμπέλιον καὶ τὸ εἰσοδήμα αὐτοῦ· ἐπεὶ ταῦτα τοῦτον ἀπεδείχθη τὸν τρόπον, διέγνω καὶ ἀπεφάνητο ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν τὸ μὲν παιδίον καὶ τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ ἔχη ἡ ῥηθείσα Δερμοκαΐτισσα, ἡ μάμμη τοῦ παιδίου, καὶ τρέφη καὶ ἐπιμελῆται αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀμπελίου· εἰ

δὲ τῆ παιδίῳ συμβῆ θάνατος, τότε ἐπεὶ κληρονόμος τοῦ παιδίου ἐστὶν ὁ πατήρ αὐτοῦ, ὁ Βρανᾶς, ὀφείλει λαβεῖν τό τε ἀμπέλιον τοῦ παιδίου, καὶ εἴ τι ἄλλο περίεστιν αὐτῷ. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων δήλωσιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ αὐγούστῳ ινδ. η' †.

DXCIII. (6908—1400) augusto ind. VIII.

Fideiussio Georgii Butelias.

† Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Βουτελιάρης τὴν παροῦσάν μου ποιῶ ὑπόσχασιν πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι, ὡς ἐπειδὴ ὀφείλει ὁ ἀδελφός μου, κῦρ Ἰωάννης ὁ Σοφιανός, πρὸς τὸν παῖδα, ὃν ἐδέξατο τοῦ Μακροπούλου ὑπέρπυρα ἐννεμήκοντα, ἵνα ἢ εἰάν ὁ Σοφιανός ἀποδημήσῃ, ἢ εἰάν ἀπορήσῃ, ἐνέχωμαι αὐτὸς ἀποδοῦναι πρὸς τὴν μεγάλην ἀγιωσύνην αὐτοῦ ὑπέρπυρα ἐννεμήκοντα· εἰ δὲ ὁ παῖς τοῦ Μακροπούλου ἐνταῦθα ἐπιδημήσῃ (νῦν γὰρ ἀπόδημός ἐστι τῶν ἐνταῦθα) ἵνα ἐνέχηται μὲν ὁ Σοφιανός ἀπολογεῖσθαι ἐκείνον, ὑπάρχω δὲ ἐγὼ ἐκείνου ἐλθόντος ἐνταῦθα ἐλεύθερος. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις. μὴνὶ αὐγούστῳ ινδ. η' †.

† Γεωργιος ο Βουτελιαρις †.

DXCIV. (6908—1400) augusto. ind. VIII.

Promissio Georgii Tenedaei.

† Ἐγὼ ἱερεὺς Χριστοφόρος ὁ Τενεδαῖος τὴν παροῦσαν ὑπόσχασιν ποιῶ ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, δι' ἧς καὶ ὁμολογῶ καὶ ὑπόσχομαι, ἵνα μηκέτι φανῶ ὀχληρὸς καὶ στασιαστῆς καὶ ὕβριστῆς εἰς τινὰς πάποτε, ἀλλὰ μάλλον ὑπάρχω εἰρηνικὸς καὶ ἀνενόχλητος εἰς ἅπαντας· εἰ δὲ ποὺ εὐρεθῆι, ἵνα φανῶ μετὰ τινος ποιήσας ὀχλησιν ἢ ὕβρισας αὐτὸν ἢ τύφας, ἵνα εὐθύνομαι κανονικῶς εἰς τὴν ἱερωσύνην μου, ὡς ἀθετήσας καὶ παραβάς, ἅπερ ἐνταῦθα εἶπον καὶ ὑπεσχέθη. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις. μὴνὶ αὐγούστῳ ινδ. η'. ὀπογραφεῖσα παρ' ἐμοῦ διὰ τὸ βέβαιον †.

† Ἰερεὺς Χριστοφόρος ὁ Τραπεζαῖος ὁπέ-
γραψεν †.

DXCV. 6968 (1400) august. ind. VIII.

Synodus sententiam dicit in lite de dote.

† Φθάνει πρό τιμος ἤδη καιροῦ ἡ περιπόθητος θεία τοῦ κρα-
τίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, κυρά Ἄννα ἡ Παλαιολογίνη, ἀν-
τικριθεῖσα συνοδικῶς μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν Παλαιολόγων περὶ
τῶν δύο ἀμπελιῶν, τοῦ τε Μολιάτου ἐκείνου καὶ τοῦ Τζουκανδήλου, αἱ
οἱ μὲν υἱοὶ αὐτῆς οἱ Παλαιολόγοι ἀπήχθουν ὡς πατρικὰ αὐτῶν κτή-
ματα, ἡ δὲ Παλαιολογίνη ἀπέδειξε διὰ πολλῶν λόγων καὶ ἀποδείξεων,
ὡς τὰ προικῶα αὐτῆς οἰκῆματα σὺν τῷ ἀμπελίῳ αὐτῆς ἐδόθησαν
παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, τῇ τούτων ἀδελφῇ, τῇ
γυναικὶ τοῦ Ἀστρά, ἀνθ' ὧν πλειονος τιμῆς ὕπτιον παρὰ τὰ ῥηθέντα
δύο ἀμπέλια ἐκδέδωκε ταῦτα πρὸς τὴν ἑτέραν θυγατέρα αὐτῆς λόγῳ
προικῶς, ὅτε πρὸς γάμον συνῆψε ταύτην τῷ οἰκείῳ τῷ κρατίστῳ καὶ
ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι, κῆρ Φιλίππῳ τῷ Τζουκανδήλῳ, ὃ καὶ ἡξίου στερ-
χθῆναι καὶ ἀντὶ τῶν προικῶων αὐτῆς δεφενδευθῆναι ταῦτα τῷ Τζου-
κανδήλῳ· ἐδικαιώθη μὲν οὖν τῆνικαῦτα νομίμως ἡ Παλαιολογίνη,
ἄδεια ἔχειν ποιῆσαι εἰς τὰ ῥηθέντα ἀμπέλια, εἴ τι ἔδοξεν αὐτῇ,
ὡς προτιμωμένη νομίμως εἰς τὴν προικὰ αὐτῆς, ὥστε λαβεῖν αὐτὴν
ἀπὸ τῆς παρουσίας τοῦ ἀνδρὸς μὲν αὐτῆς, πατρὸς δὲ τῶν Παλαιο-
λόγων, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς ταῦτα, τὸ στέργον ἔχειν καὶ βέβαιον
ἀπεφάνθη, καθὼς περὶ τούτων διαλαμβάνεται πλατύτερον ἐν τῇ τότε
ἐκτεθείσῃ περὶ τούτων συνοδικῇ διαγνώσει καὶ ἀποφάσει τῆς ἡμῶν
μετριότητος· ἀρτίως δὲ τῷ μέρει τῶν υἱῶν αὐτῆς προστεθείσα,
ἀναδραμοῦσα συνοδικῶς εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, παρόντος καὶ τοῦ
Τζουκανδήλου, πάντα τὰναντία διηγήσατο ὧν εἶπε πρότερον, ὅτι
τε τὰ προικῶα οἰκῆματα καὶ τὸ ἀμπέλιον αὐτῇ ἐξέδοτο πρὸς
τὴν θυγατέρα αὐτῆς, τὴν τοῦ Ἀστρά ἐκείνου γυναῖκα, καὶ οὐχ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρητήσατο ταῦτα, καὶ ὅτι τὰ ῥηθέντα ἀμ-
πέλια πατρικὰ εἰσι τῶν παιδῶν αὐτῆς, καὶ καταλύσαι διετεί-
νετο, ὃ ἐποίησε πρὸς τὸν Τζουκανδήλῳ, καὶ δοῦναι ταῦτα τοῖς υἱοῖς
αὐτῆς· ἐπεὶ οὖν ἀπόδειξεν μὲν οὐδεμίαν εἶχεν ὧν εἶπε νῦν, προκομί-
σαι ἢ ἐγγραφον ἢ ἀπὸ μαρτυρίας, ὅτι παρητήσατο τὴν ἰδίαν προικὰ

εις τὸ τοῦ Ἀστρά σονοικέσιον, προεβάλλοντο γὰρ τοῦτο καὶ οἱ Παλαιο-
λόγοι πρότερον, οὐ μὲν αὖτοισι ἠδονήθησαν, ζῶντος γὰρ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν καὶ παρόντος ἔλαβον γαμβρὸν τὸν Ἀστράν, καὶ ἐκεῖνος ὤφειλε
τὴν δοθεῖσαν τῷ Ἀστρά προίκα, καὶ ἐὰν καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνεφώ-
νει, ἐκεῖνος ἦν ὁ συμφωνῶν καὶ διδοὺς, καὶ μάλιστα ὅτι παρῆν, καὶ
οὐκ ἀντέλεγε, εἰ μὴ που δεῖξῃ ἡ Παλαιολογίνη, ὅτι ἐγγράφως παρη-
τήσατο τὴν ἰδίαν προίκα, ὅτε ἐδίδοντο τὰ κτήματα τῷ Ἀστρά, ὅπερ
οὔτε οἱ Παλαιολόγοι πρότερον, οὔτε ἀρτίως ἡ μήτηρ αὐτῶν αὖτοισι
δεδόνηται, αὐτὴ δὲ πολλαχόθεν ἔχει τὸ ἀπρόσδεκτον, καὶ ὡς γυνὴ
καὶ ὡς τὰναντία οἷς εἶπε πρότερον, λέγουσα. Ἔθεν καὶ ἐπεὶ ἡ Πα-
λαιολογίνη ἐκουσίως ἐκδέδωκε ταῦτα εἰς προίκα τῷ ῥηθέντι κύρ Φι-
λίππῳ τῷ Τζοκανδήλῃ ἡ τούτων κυρία, ὡς προτιμωμένη εἰς ταῦτα
διὰ τὴν προίκα αὐτῆς, καθέξει αὐτὰ ὁ ῥηθείς Τζοκανδήλης κυρίως τε
καὶ δεσποτικῶς, ἀνενοχλήτως τε καὶ πάντῃ ἀνεπηρέαστως ἀπὸ τε τῆς
ῥηθείσης Παλαιολογίνης καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς, τῶν Παλαιολόγων. εἰς
γὰρ τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν
γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀπολυθὲν ἐν ἔτει 597 ἢ
ἵνα δὲ ταῦτα τοῦτον τηρηθῆναι τὸν τρόπον, καὶ βάρως ἀφορισμοῦ
φρικώδους ἐκφωνεῖ κατὰ τῶν ὕλως ἀντιτείνει πρὸς ταῦτα ἐπιχειρησόν-
των ἢ παρασαλεῦσαι ταῦτα ὅπωςδὴποτε †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὲν ἀγόρευσε ἰνδ. ἢ †.

DXCVI. (6908—1400) agosto. ind. VIII.

Promissio sacerdotis Ioannis Phudulæ.

† Ἐγὼ ἱερεὺς Ἰωάννης ὁ Φουδούλης τὴν παροῦσάν μου ποιῶ ὑπόσχε-
σιν πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην,
δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι, ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ νῦν ὑπάρχω εἰρηνικῶς μετὰ πάντων,
καὶ πολιτεύωμαι καλῶς καὶ εὐτάκτως, καθὼς ὁ μακάριος καὶ μέγας
καὶ πρῶτος νομοθέτης ὁ ἅγιος Παῦλος νομοθετεῖ τοὺς διακόνους, καὶ
μήτε σὺν χρωμαί, μήτ' ἄλλαις τισὶν ἀτασθαλίαις καὶ ἀπειθεσίαις,
μὴ αἰχροκερδῆς, μὴ πλήκτης εἶναι, μηδὲ ὀμιλίαις ἀτάκτοις σχολά-
ζειν, ἀλλὰ πᾶσαν πραότητα καὶ ταπεινώσιν καὶ εὐλάβειαν πρὸς πάν-
τας ἐνδείκνυσθαι καὶ μόνῃς τῆς ἀνηκούσης τῷ ἐμῷ σχήματι ἀκολου-
θῆσαι ὡροντίζειν καὶ εὐταξίας καὶ καταστάσεως. καὶ μὲν οὕτω πολι-

τεύωμαι, ἤδη καλόν· εἰ δέ τι τῶν γεγραμμένων ἀθετήσω ἢ παρασαλεύσω, ἔν' ἐκ τοῦ ἀπεντεῦθεν καθαιρέσει παντελεῖ ὑποπίπτω κατὰ τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν κανόνων ἀκρίβειαν. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις. μ η ν ι α ὐ γ ο ὐ σ τ ω ἰ ν δ. η' †.

† Ο εὐτελης τερσευς Γωαννης ο Φουδούλης
στέργων ὀπέγραφα †.

DXCVII. 6908 (1400) agosto. ind. VIII.

Synodus dirimit controversiam.

† Φθάσει μὲν κορὰ Ἄννα Λασκαρίνα ἢ Ταγαρίνα ἐγκλητικὴ ποιησαμένη κατὰ κῆρ Φιλίππου Δοῦκα τοῦ Ἀκρηνοῦ ἐπὶ τῷ βασιλικῷ σακρέτῳ παραγενομένη, κριτῶν ὄντων τότε τοῦ μητροπολίτου Νικομηδείας, τοῦ Ἀλουσιάνου τοῦ Καβαλλαρκοῦλου, ἐκείνων, περὶ ὑπερπύρων ὧν ἐδανείσατο ὁ Ἀκρηνός τεσσαρακονταπέντε ἐξ αὐτῆς, ὅτε καὶ εὐδικαιώθη καὶ γράμμα γέγονε παρ' ἐκείνων, διαλαμβάνον, ὡς εἴπερ οὐκ ἀποδῶ ταῦτα πρὸς αὐτὴν ἐντός διωρίας χρόνων δύο, ἵνα κατέχη ἡ Λασκαρίνα τὸ ἀδελφάτον, ὅπερ ἔχει ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς κανοπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένη τοῦ Μαρούλη, ὅπερ δὴ καὶ δικαιωθείσα κατεῖχεν αὐτὸ ἐπὶ χρόνοις τισίν, ἐπεὶ τὰ ὑπέρκυρα οὐκ εὐκόρησε δοῦναι ὁ Ἀκρηνός τῆς δοθείσης αὐτῷ διωρίας παρελθούσης. τοῦ γοῦν τοιοῦτου γράμματος κατὰ τινὰ τύχην τὰ πλείω μέρη τῇ φθορᾷ παραδόντος, ἡ Λασκαρίνα πάλιν εἰς τὸ βασιλικὸν σάκρετον παραγενομένη καὶ τὸ καταλειμμένον ἐκεῖνο ἐμφανίσασα γράμμα, οὐ τοῖς οὔσι τότε κριταῖς (ἐκεῖνοι γὰρ ἐτελεσθήσαν ἐκ μακροῦ) ἀλλὰ τοῖς νῦν οὔσι, τῷ τε τιμιωτάτῳ μεγάλῳ χαρτοφύλακι τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, διακόνῳ, κῆρ Ἰωάννη τῷ Συροκούλῳ, καὶ τοῖς οἰκείοις τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, τῷ τε Χρυσοκεφάλῳ καὶ τῷ Οἰνεώτῃ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς οἰοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐδεήθη πάλιν διαγνώσειν γενέσθαι παρ' αὐτῶν εἰς τοῦτο, ὡς ἢ λαβεῖν τὴν Λασκαρίναν ἀπὸ τοῦ Ἀκρηνοῦ τὰ τεσσαρακονταπέντε ὑπέρκυρα ἐκεῖνα νῦν, ἢ τὴν προτέραν καὶ αὐτοὺς ἐπιβεβαιῶσαι φηφόν τε καὶ ἀπάφασιν· οἳ καὶ τῆς Λασκαρίνης ἀκροσάμενοι, διαμνησθέντος παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀκρηνοῦ καὶ παραγενομένου καὶ μηδὲ ἐχόμενον λέγοντος, ἀλλὰ προβαλλομένου προφάσεις τινὰς καὶ εὐρεσιλογίας, τεκρετικὸν ἕτερον καὶ

οὗτοι ἐκοιήσαντο γράμμα, ὁμοῦ τε τὸ πρῶτον ἐκεῖνο ἐπικυροῦν, καὶ ὅπως ὁ Ἀπρηγὸς ἤκουσε τὸ χρέος τοῦτο, καὶ οὐκ ἀντεῖπεν, ἀλλ' ὁμολόγησε, σαφῶς παραδελοῦν. τούτων οὕτω προβάτων ἢ τοῦ Ἀπρηγοῦ θυγάτηρ, κυρὰ Ἰακωβίνα, ἐπιτρόπος διὰ γράμματος αὐτῆς ποιήσασα τὸν τε θεοφιλέστατον ὑπομνηματογράφον τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, διάκονον, κῦρ Ἀκίνδυνον τὸν Περδικην, καὶ τὸν ἐντιμώτατον ὑπομιμνήσκοντα, διάκονον, κῦρ Θεόδωρον τὸν Τυχόμενον, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦς υἱοὺς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐζήτησαν, ὡς ἂν ἀντικριθῶσιν οὗτοι ἀντ' αὐτῆς εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα μετὰ τῆς εἰρημένης Λασκαρίνης ὑπὲρ τοῦ ἀδελφάτου αὐτῆς, λέγουσα, ὡς τὸ τοιοῦτον ἀδελφάτον πεκουλίον ἦν αὐτῆς, περιελθὸν αὐτῇ ἀπὸ λεγάτου τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου αὐτῆς, καὶ ἀμετόχως ἐδόθη τοῦτο τῇ εἰρημένῃ Λασκαρίνῃ, ἧς καὶ διαμνηθείσης καὶ παραγενομένης, οἱ δηλωθέντες ἄρχοντες εἶπον, παρόντος καὶ τοῦ Ἀπρηγοῦ, ὡς ἡμεῖς ἀποκαταστάντες ἐπιτροποι παρὰ τῆς τοῦ Ἀπρηγοῦ θυγατρὸς ἐγκλησιν ποιούμεθα κατὰ τῆς Λασκαρίνης, ζητοῦντες, ὅπερ ἔλαβεν ἀδελφάτον ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τοῦ Ἀπρηγοῦ, εἰς τὸ χρέος αὐτοῦ, οὐκ ἦν γὰρ ἐκεῖνος τὸ ἀδελφάτον, ἀλλὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, περιελθὸν αὐτῇ ἀπὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου αὐτῆς, ἐφ' οἷς καὶ γράμμα προέτεινον, δικαιοῦν αὐτὴν ἔχειν ἀδελφάτον εἰς τὴν εἰρημένην μονήν, πρὸς τούτοις τε ἔλεγον, ὡς εἴπερ ὀφείλει ὁ Ἀπρηγὸς τῇ Λασκαρίνῃ, ἰκανωσάτω αὐτὴν ἀπὸ τῶν αὐτοῦ. ταῦτα τῶν δηλωθέντων ἀρχόντων εἰπόντων, ἡ Λασκαρίνα τὸ σεκρητικὸν ἐκεῖνο γράμμα τὸ ἐν μέρει καταλελυμένον προῆγε, καὶ τὸ δεύτερον, ὅπερ ἐπικυρωτικὸν ἦν καὶ συστατικὸν ἐκεῖνου, ἀφ' ὧν ἀνεφαίνετο, ὡς τεσσαρακονταπέντε ὑπερκυρὰ εἰσι τὰ ὀφειλόμενα τῇ Λασκαρίνῃ παρὰ τοῦ Ἀπρηγοῦ, καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἀδελφάτον ἐδόθη μὲν κατ' ἀρχὰς πρὸς τὴν Λασκαρίναν ὡς ἐνέχορον, εἶτα ἐδικαιώθη καὶ κατὰ τελείαν δεσποτείαν κατέγειν αὐτὸ, ἐπεὶ οὐκ ἠδύκρησεν ὁ Ἀπρηγὸς ἀποφλῆσαι τὰ εἰρημένα ὑπερκυρα. τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, ἐπεὶ κατὰ τοὺς θελοὺς καὶ φιλευσεβεῖς νόμους διαρρήδην ὀριζομένους καὶ λέγοντας περὶ τῶν ἕσοκτητῶν πεκουλίων καὶ τῶν παγανικῶν, ἧτοι τῶν ἀπ' ἰδίων κινδύνων προσελθόντων τε καὶ μάχθων καὶ τῶν ἀπὸ κληρονομίας καὶ χάριτος εβρομεν, ὅτι τῶν μὲν μὴ ἔχειν ἄδειαν τοὺς τεκόντας καὶ ἐξουσίαν, τῶν δὲ παγανικῶν ἔχειν ἐξουσίαν, ὥστε λαμβάνειν αὐτὰ καὶ διδόναι

εις χρέη και εις έτέρας ανάγκας αὐτῶν, ἢ μετριότης ἡμῶν διαγινώσκει και ἀποφαίνεται, ὡς ἐπει και τὸ ἀδελφάτον τοῦτο οὐκ ἰδιόκτητον ἦν, ἐξ εὐεργεσίας δὲ μάλλον τοῦ πρὸς πατρός πάππου τῆς Ἰακωβίνης, ὑπέθηκε δὲ ὁ πατήρ αὐτῆς εἰς τὸ χρέος αὐτοῦ, ἕστερον δὲ ἡ κρίσις τῶν δικαστῶν αὐτοῦ, μὴ εὐποροῦντος ἄλλοθεν ἱκανῶσαι τὸ χρέος αὐτοῦ, και δεσποτικῶς παρέσχε τοῦτο τῇ Λασκαρίνῃ, ἣ λαβοῦσα κατέχει χρόνους ἱκανοῦς, και οὐκ ἠπόρησεν ὁ Ἀπρηγὸς ἐλευθερῶσαι αὐτό, ἀλλ' εἰς τοιαύτας χωρεῖ ἐπινοίας και κρίσεις, μὴ ἔχειν ἄδειαν ὅλως ἢ αὐτὸν τὸν Ἀπρηγὸν ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, τὴν εἰρημένην Ἰακωβίναν, ὡς πεκούλιον δῆθεν και λεγάτον αὐτῆς ἀνακαλεῖσθαι τοῦτο και ἀναζητεῖν ἀπὸ τῆς Λασκαρίνης, ἀλλὰ στέργειν μὲν τὸν Ἀπρηγὸν τὴν ἐπενεχθεῖσαν ἐκείνην πρώτην και τὴν δευτέραν φῆφον και ἀπόφασιν τῶν κριτῶν, ὡς δικαίως και νομίμως προβάσας, τὴν Ἰακωβίναν δὲ μὴ ἀντιλέγειν τούτοις ἢ ἀντιπράττειν, εἰ και τὸ ἀδελφάτον τοῦτο αὐτῆς ἐστίν, ἐπει παρὰ τῶν φίλων και φιλευσεβῶν νόμων δεδομένον ἐστὶ τοῦτο, τὸ τὰ τῶν παιδίων πεκούλια τὰ ἀπὸ χάριτος και δωρεᾶς περιελθόντα αὐτοῖς ἄδειαν ἔχειν τοὺς τεκόντας ὑπὲρ ἑαυτῶν χρῆσθαι, ὅθεν και καθέξει κυρὰ Ἄννα Λασκαρίνα ἢ Ταγαρίνα τὸ εἰρημένον ἀδελφάτον και τελείαν δεσποτείαν και κυριότητα, και ποιήσει ἐπ' αὐτῷ, ἔστ' ἂν ἐν τοῖς ζῶσιν ἢ, ἅπαν, ὅπερ εἰς τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ὑπάρχει και βούλησιν, παρὰ τοῦ εἰρημένου κῆρ Φιλίππου Δοῦκα τοῦ Ἀπρηγοῦ ἢ τῆς δηλωθείσης θυγατρὸς αὐτοῦ ἀνενόχλητος διατηρουμένη καθάπαξ και ἀνεπηρέαστος. τούτου γὰρ χάριν και ἡ παροῦσα συνοδικὴ διάγνωσις και ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλυται δι' ἀσφάλειαν. ἔτους ς Ϟ ἡ †.

† Εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνητὶ ἀγοόστῳ ἰνδ. ἡ †.

DXCVIII. (6909—1400) septembri. ind. IX.

Promissio sacerdotis Philippi Ducis.

† Ἐγὼ ἱερεὺς Φίλιππος ὁ Δοῦξ τὴν παροῦσάν μου ποιῶ ὑπόσχου-
σιν πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρ-
χην, δι' ἧς και ὑπόσχομαι, ὡς ἂν ἀπὸ τῆς σήμερον ὑπάρχω εἰρηνικὸς
μετὰ πάντων, ἀπέχω τε ἀπὸ τοῦ γίνεσθαι μερίτ. . . . και συκοφαν-
τεῖν και ἄλλα πράττειν ἀπάθοντα τῷ ἐμῷ στήματι, ἐτι δὲ εὐλαβῆς

εις τὰ θεῖα καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, εὐτρεπίζω τε τὸν ἅγιον οἶκον, ἐν ψάλλω, ὡς δεῖ, καὶ μὴ τολμήσω ποτὲ εἰσαῖαι ἐντὸς τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου ἕτερόν τι χωρὶς τῶν νενομισμένων· εἰ δ' ἄλλως πράξω, παρ' ἃ ὑπόσχομαι, ἵνα εὐθύνωμαι, καθὼς ὄριση ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. μ η ν ι σ ε π τ ε β ρ ι φ ι ν δ. θ' †.

† Ἰερεὺς ὁ Φίλιππος ἀτέργων ὑπέγραψα †.

DXCIX. 6909 (1400—1401 ind. IX.).

Synodus sententiam dicit in lite.

† Φθάνει πρὸ κινος ἤδη καιροῦ ἐξωνησάμενος ὁ τιμιώτατος πρωτεύδικος τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, διάκονος, κῆρ Γεώργιος ὁ Εὐγενικός, ἀπὸ Ἀσαννίνης, τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐκείνου γυναικὸς, περιβόλιον, ὅπερ σόνεγγός ἐστι τοῦ περιβόλιου αὐτοῦ, δ' καὶ προλαβὼν ἐκράτει ἐπὶ ἐμφοτεύματι ἐπετείρω τε καὶ ἀδιακόπη εἰς τὸ διηγεκῆς, διαδεξάμενος αὐτὸ ἀπὸ Μανουὴλ τοῦ Εὐγενικοῦ, λαβόντος αὐτοῦ διὰ γράμματος παρὰ τῆς Ἀσαννίνης, εἰς ἃ δὴ καὶ ἐζήτησε πλησιασμοῦ δίκαιον ἢ μοναχὴ Μάρθα, διὰ τὸ νομὴν ἔχειν αὐτὴν ἐν τῷ ἐν αὐτῷ φρέατι καὶ διέξοδον εἰς τὴν βασιλικὴν ὁδὸν ἀφ' οὗ διεδέξατο καθίσματος παρὰ τοῦ μοναχοῦ Γενναδίου ἐκείνου, οὗ δὴ περιβολίου καὶ ἔλαβε τὸ ἥμισυ τούτου, τοῦ πρωτεύδικου ἐψησυχάσαντος, διὰ τὸ νομίζειν ἀνακοίνωσιν αὐτὴν καὶ δίκαιον ἔχειν ἀπὸ τοῦ προβαλέσθαι τοῦτο τὸ μέρος τῆς μοναχῆς διὰ τὴν ῥηθείσαν νομὴν, καὶ παραδραμόντος αὐτὸς τοῦ τῆς ὁμοτελείας δικαίου καὶ τοῦ τῆς ἐμφοτεύσεως οὗ εἶχεν ἐν αὐτῷ, ἐξ ὧν προτιμᾶσθαι δίκαιον εἶχε κατὰ τοὺς νόμους εἰς τοῦτο. τοῦ χρόνου τοίνυν προϊόντος καὶ διετίας ὅλης παραδραμούσης, ἐπεὶ καὶ ὀχλήσεις μέσον αὐτῶν προέβησαν, ἥ τε πρωτεύδικος κριτής, ἄλλων προχειρισθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ ἀνάγκην σχῶν νόμοις ἐνασχολεῖσθαι καὶ τοιοῦτοις ζητήμασι καὶ ἐξετάζειν, τίνα νομίμως ἐν πράσει πρόσωπα προτιμῶνται, τὸ ἴδιον δίκαιον συνιδὼν καὶ ὡς προτιμᾶται εἰς τὴν τοῦ περιβολίου ἐξωνῆθαι μόνος αὐτὸς κατὰ δύο τρόπους νομίμως, ἀπὸ τε τοῦ ὁμοτελέως εἶναι τῷ τοιοῦτῳ περιβολίῳ, ἀπὸ τε τοῦ ἐπὶ ἐμφοτεύματι ἐπετείρω διηγεκῶς κατέχειν αὐτὸ, οὗ εἰς διάπρασιν τῶν ἄλλων πλησιαζόντων οὐδεὶς ποτε προτιμᾶται, τοῦ κατέχοντος ἐξωνῆσασθαι βουλομένου. ἐπεὶ τοίνυν ταῦτ'

ἐσκέφατο, συνοδικῶς ἐκίνησε τὸ περὶ τούτου, καὶ ἐζήτησεν ἀντικρι-
θῆναι τῇ μοναχῇ εἰς ἅπερ οὐκ ἐκίνησε τότε, ἐπεὶ καὶ ὁ χρόνος ὁ
μεταξὺ παρελθὼν οὐκ ἀπέκλεισεν αὐτόν, ἅπερ τι κινήσαι βούλεται
δίκαιον, ὃ πρὶν οὐκ ἐκίνησεν· ἐπεὶ οὖν δίκαια λέγειν ἔδοξε, διαμηνυ-
θείσης καὶ τῆς μοναχῆς καὶ παραστάσης συνοδικῶς, τὰς δύο ταύτας
ἐκίνησεν ὁ πρωτέκδικος ἀγωγὰς, τὴν τε τῆς ὁμοτελείας, ἣν εἶχεν εἰς
τὸ ῥηθὲν περιβόλιον, τὴν τε τῆς ἐμφοτεύσεως, δι' ἧς κατεῖχεν αὐτὸ
κυρίως τε καὶ δεσποτικῶς, ἔχων ἄδειαν παραπέμπειν αὐτὸ καὶ πρὸς
τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους, ἡ δὲ μοναχῇ οὐδὲν ἕτερον εἶχε κινεῖν ἢ
μόνον τὸ τοῦ πλησιασμοῦ δίκαιον, ὃ εἶχεν ἀπὸ τῆς ῥηθείσης νομῆς,
ὡς δὲ καὶ ἀκριβέστερον ἐξετασθῆναι τὰ περὶ τούτου ἢ μοναχῇ ἠέλω-
σε διὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου σκευοφύλακος τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιω-
τάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, διακόνου, κβρ Ἰωάννου τοῦ Συ-
ροπούλου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος,
ἐπιτρόπου αὐτῆς καὶ φροντιστοῦ καταστάνας, ὡς αὐτὸς διηγήσατο. ἡ
μετριότης ἡμῶν θέον ἔκρινεν ἐπιστῆναι τῷ περιβολίῳ καὶ ἐπιστατι-
κῶς θεωρῆσαι, ὅσον ἔχει δίκαιον ἐκάτερον τῶν μερῶν· ἐν ᾧ δὴ καὶ
γενόμενοι, τὸ τῆς ὁμοτελείας πρότερον διέγνωμεν κινήθῆναι, καὶ ὁ
μὲν πρωτέκδικος ἀπέδειξεν, ὅτι ὑποτελῆ εἰσι τὰ τε ὁσπήτια καὶ τὸ
περιβόλιον αὐτοῦ, δι' οὗ πλησιάζει τῷ ῥηθέντι περιβολίῳ, τῇ κυρίᾳ
τοῦ περιβολίου, τῇ Ἀσαννίνῃ, ἡ δὲ μοναχῇ ἐλεύθερον ἔχει τὸ κάθι-
σμα καὶ ἀτελές, ὃ δὲ μέγας σκευοφύλαξ προεβάλλετο, ὅτι τῶν αὐτῶν
ἦσαν τὸ τε περιβόλιον καὶ τὸ κάθισμα, τῶν προγόνων τῆς Ἀσαννίνης,
καὶ δίκαιον ἔχειν ἔλεγε προτιμᾶσθαι ὡς εἰς κτῆμα συγγενικόν, καὶ
ὅτι νῦν ἐλεύθερον πωλεῖται περιβόλιον, καὶ ὡς κτῆμα ἐλεύθερον δι-
καιον ἔχει καὶ ἡ μοναχῇ προτιμᾶσθαι, εἰ καὶ ἐλεύθερον ἔχει τὸ
κάθισμα. πρὸς μὲν οὖν τὸ συγγενικὰ εἶναι τὸ τε κάθισμα καὶ τὸ περι-
βόλιον, ἀπεδείχθη, ὅτι εἰ καὶ ἦσαν ποτε, ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰσὶν, ἀπε-
κόπη γὰρ ἀπὸ τῶν γονέων τῆς Ἀσαννίνης τὸ κάθισμα παλαιότε
καὶ ἐξεδόθη πρὸς πρόσωπα ξένα, μοναχοὺς, οὓς διεδέξαντο ἄλλοι καὶ
μετ' αὐτοὺς ἕτεροι. πρὸς δὲ τὸ ἐλεύθερον εἶναι τὸ περιβόλιον διεκρί-
θη, ὅτι ἄρτι μετὰ τὴν πράσιν γίνεται ἐλεύθερον, πρὸ δὲ τῆς πράσεως
ὕπὸ τὴν δεσποτείαν ἐτέλει τῆς Ἀσαννίνης, ὑφ' ἣν καὶ τὰ τοῦ πρω-
εκδίκου ὁσπήτια καὶ τὸ περιβόλιον αὐτοῦ. εἰς γοῦν τὴν πράσιν δι-
καιον ἔχει νομίμως προτιμᾶσθαι ὡς ὁμοτελῆς καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν

τελῶν Ἀσαννίναν, ἣς καὶ τοῦ περιβολίου δεσπότις ὑπῆρχε. τούτων
 οὖν οὕτως ἀναφανέντων, διαγιγνώσκει καὶ ἀποφαίνεται ἡ μετριότης
 ἡμῶν συνοδικῶς, τὸ μὲν περιβόλιον ἅπαν λαβεῖν τὸν πρωτέκδικον, ὡς
 νομίμως εἰς αὐτὸ προτιμώμενον τῆς μοναχῆς, τὴν δὲ γε νομὴν τοῦ
 φρέατος καὶ τὴν διέξοδον κοινὴν εἶναι ἀμφοτέρων, τοῦ τε πρωτεκδι-
 κού καὶ τοῦ καθίσματος, εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ χρόνου παρατάσεως μόνης
 ἐδικαιώθη ἡ μοναχὴ ἔχειν αὐτήν, πολλῶ μᾶλλον ὑφείλει κεκτηθῆναι
 αὐτὴν τὸ περιβόλιον τὸ ὑποστὰν τὴν δουλείαν. περὶ δὲ τῶν ὁσπητίων
 καὶ τοῦ περιβολίου τῆς Ὑγουροπουλίνης διεκρίθη, ἐπεὶ οὔτε ἀπὸ ὁμο-
 τελείας, οὔτε τῆς ἐμφορτέσεως δίκαιον ἔχει εἰς αὐτὸ ὁ πρωτέκδικος,
 εἰ μὴ μόνον τὸ τοῦ πλησιασμοῦ, ὁμοίως τῇ μοναχῇ, ἵνα λάβῃ ὁ πρω-
 τέκδικος, ὡς πλείονα ἔχων πλησιασμόν ἐν αὐτῷ, τὸ δέμοιρον καὶ ἡ
 μοναχὴ τὸ τρίτον. καὶ εἰ μὲν ἀρέσκει τοῦτο τῇ μοναχῇ, ἤδη καλόν,
 εἰ δ' οὖν, ὑφείλει ἀναθεωρηθῆναι παρ' ὧν ἂν διακρίνοι ἡ μετριότης
 ἡμῶν, καὶ λαβεῖν ἕκαστον, καθόσον μέρος πλησιάζει αὐτῷ, καὶ οὐχ
 οὔτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος πλησιασμοῦ δίκαιον ἔχων εἰς
 αὐτὰ φανείη καὶ βουληθείη ἀγοράσαι ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀνήκον αὐτῷ. εἰς
 γὰρ τὴν περὶ τούτων δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἀπολέλυται καὶ ἡ παρ-
 οῦσα συνοδικὴ διάγνωσις καὶ ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ
 ἐπεδῶθη τῷ διαληφθέντι τιμωτάτῳ πρωτεκδικῷ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιω-
 τάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τῷ Εὐγενικῷ, καὶ παντὶ τῷ μέρει
 αὐτοῦ εἰς μόνιμον καὶ διηνεκὴ τὴν βεβαίωσιν. ἐ ν ἔ τ ε ι , 5 9
 ἐ ν γ ἄ τ φ †.

DC. (6909.. 1400) septembri. ind. IX.

Patriarcha confirmat pactionem monasterii Pantocratoris.

† Ἐπεὶ οἱ ἐνασκούμενοι μοναχοὶ τῇ σεβασμῇ καὶ θείᾳ μονῇ τῇ
 εἰς ὄνομα τιμωμένῃ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ καὶ ἐπισκεκλημένῃ τοῦ Παντοκράτορος ἠθέλησαν ἐκ κοινῆς
 ἀρεσκείας καὶ συμφωνίας, καὶ συνεβιβάσθησαν εἰδήσει καὶ τῆς ἡμῶν
 μετριότητος, καὶ παρέδωκαν τὸ ἐν τῷ Γαλατᾷ περὶ τὴν χώραν τοῦ
 Γερίου κάθισμα αὐτῶν, τὸ ἐπάνω τοῦ τείχους καὶ εἰς ὄνομα τιμώμε-
 νον τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ καὶ ἐπισκεκλημένον τοῦ Χαλκήτου, πρὸς τὸν
 ἐν ἱερομονάχοις πνευματικὸν πατέρα κύριον Μελέτιον, ἵνα κρατῇ αὐτὸ
 ἐφ' ὄρον τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ἐπιμελούμενος τῆς αὐτοῦ γαστράσεως τε καὶ βελ-

τιώσεως, ὑποσχεθεὶς φυλάττειν αὐτὸ τε καὶ τὰ αὐτοῦ βιβλία καὶ ἱερά, ἔτι δὲ καὶ τὰ τέσσαρα κελλία αὐτοῦ, συμφωνήσας ἀνακτίσαι μετὰ τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα ἐν αὐτῷ κελλίῳ πολυτελές τε καὶ πολυέξοδον, ἡνωμένον τῷ θείῳ ναῷ τοῦ τοιοῦτου καθίσματος εἰς καταμονὴν ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διαδεξαμένων ἱερομονάχων καὶ πνευματικῶν πατέρων, ἔτι γε μὴν σκεπάζει καὶ ἐπιμεληθῆναι καὶ ὠραῖσαι καὶ τὸν ὀπισθεὶν τοῦ προσκυνηματος τοῦ ἐν τῷ τοιοῦτῳ καθίσματι ὑψηλὸν τόπον καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον εἶναι καὶ εὐρίσκεισθαι πάνθ', ὅσα ἂν ποιήσῃ, ὑπὸ τὴν δεσποτείαν καὶ κυριότητα τῆς μονῆς, ἐζήτησε δὲ κλειόνος ἕνεκεν αὐτοῦ ἀσφαλείας καὶ γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος· αὕτη διὰ τοῦ παρόντος τὸ στέργον ἔχειν καὶ βέβαιον τὴν τριαύτην πράξιν διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, καὶ κατέχειν τὸν ῥηθέντα πνευματικὸν πατέρα τὸ ῥηθὲν κάθισμα ἀνενοχλήτως πάντη καὶ ἀνεπηρεάστως ἐφ' ὄρω τῆς αὐτοῦ ζωῆς διαγινώσκει, μόνον εἴπερ ποιήσῃ, ὅσαπερ ὑπεσχέθη, κατὰ τὸ ἀκέραιον, καὶ εἴπερ διδῶ πρὸς τὴν μονὴν κατ' ἔτος κηρίον δύο ὑπερπύρων, ὡς καὶ αὐτὸ ὑπεσχέθη καὶ συνεφώνησεν, οὕτω γὰρ καὶ καθέξει τὸ ῥηθὲν κάθισμα τῆς μονῆς ἐφ' ὄρω τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἀνενοχλήτως ἐκ πάντων διατηρούμενος. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCI. (6909—1400) octobri. ind. IX.

Sententia synodi in lite de adelphato.

† Δημήτριος Παλαιολόγος ὁ Κάλλιστος, ἀναδραμὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἔγκλησιν ἐποίησατο κατὰ τῶν μοναζουσῶν τῶν ἐνασκουμένων τῇ σεβασμίᾳ καὶ θείᾳ μονῇ, τῇ εἰς ὄνομα τιμωμένη τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένη τῆς Ἐδεργέτιδος τῆς Σεβαστοκρατορίσεως, εἰπὼν, ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ ζῶν καὶ κτητορικὰ δίκαια ἔχων ἐν τῇ μονῇ ἐποίησεν ἀδελφάτον εἰς αὐτὸν παραπεμπτόν, ἡγουν ἐπ' ἀσείας ἔχειν παραπέμπειν αὐτό, ὅπου καὶ βούλοιο, ὃ δὴ ἀδελφάτον μετὰ τὸν ἐκεῖνου θάνατον ἐπώλησε πρὸς τὴν μονὴν ἢ μήτηρ αὐτοῦ ἀμετόχως, οὐδὲ γὰρ αὕτη τὸ ἀδελφάτον ἐπαφῆκεν ἐκεῖνος, ἐζήτησεν οὖν αὐτό ὡς κτήμα

πατρῶν· παροῦσαι δὲ καὶ αἱ μοναχαὶ καὶ ἀπολογησασθαι προτρα-
 πείσαι ἐζήτησαν αὐτὰ ἀποδείξαι, ὅσαπερ εἶπεν ὁ Παλαιολόγος, ὁ δὲ
 οὔτε γράμμα ἔχειν εἶπε τὸ τοῦ ἀδελφάτου, οὔτε μαρτυρίαν τινὰ τὴν
 τοχούσαν, ἢ μόνας τὰς μοναχάς, ὡς καὶ παρεκάλεισεν ἀφορισθῆναι, ὡς
 στέρξεων πᾶν, εἴ τι ἂν αὐταὶ μετὰ βάρους (ἀφορισμοῦ) ὁμολογήσωσιν. ἐπεὶ
 οὖν βᾶρος ἀφορισμοῦ ἐδέξαντο αἱ μοναχαὶ, εἶπον, ὡς ὅτε ἔφορος ἦν τῆς
 μονῆς αὐτῶν ὁ Παλαιολόγος, ἐνοχος εὐρισκόμενος κατὰ καιροῦς καὶ
 εἰς τὸ βουτζιατικόν, εἶπεν, ὡς ὀφείλει ἡ μονὴ πρὸς αὐτὸν εἰς βουτζια-
 τικόν ὑπέρπυρα ἀδελφάτου ἑνός, καὶ διὰ τοῦτο μόνον ἐλάμβανε καὶ
 αὐτός, μέχρις ἦν ἐν τοῖς ζωσιν, ἀπὸ τῆς μονῆς ἀδελφάτον, καὶ ἀφή-
 κεν αὐτὸ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον, ἦτις
 ἐλάμβανε καὶ αὐτὴ τοῦτο, μέχρις οὐ ἐπώλησε τοῦτο κοινῶς μετ' αὐ-
 τοῦ τοῦ νῦν ἐγκαλοῦντος αὐτὰς υἱοῦ αὐτῆς. τούτων οὖν οὕτω παρὰ
 τῶν μοναζουσῶν μετὰ βάρους λεχθέντων, διαγινώσκει καὶ ἀπο-
 φαίνεται ἡ μετριότης ἡμῶν, μηδὲν δίκαιον ἔχειν τὸν Παλαιολόγον
 ἀπαιτεῖν ἀπὸ τῆς μονῆς τὸ τοιοῦτον ἀδελφάτον, ἐπεὶ οὔτε ὑπέρπυρα
 ὑπὲρ αὐτοῦ κατεβάλετο χειροδότως ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ εἰ ὑπέρπυρα
 ἐδίδου, ἀρκοῦν ἐστίν, ὅτι ἔκαρποῦτο αὐτὸ ἐφ' ὄρφ' πάσης τῆς ζωῆς
 αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτὸν ἀφήκεν αὐτὸ τῇ γυναίκῃ αὐτοῦ, ὡς αἱ μοναχαὶ
 μετὰ βάρους εἶπον, ἀδιακόπως δὲ παραπέμπασθαι καὶ ταῦτα μετὰ τὸ
 πραθῆναι τῶν ἀδικωτάτων ἐστίν, οἴκτου δὲ χάριν καὶ συμπαθείας διὰ
 τὴν ἐνδειαν τοῦ Παλαιολόγου διεκρίθη ἀρτίως καὶ μόνον δοθῆναι
 αὐτῷ ἀπὸ τῆς μονῆς οἴνου μέτρα τρία καὶ μόνον καὶ οὕτω πάντοτε
 μένειν τὴν μονὴν ἀνενόχλητον ἀπ' αὐτοῦ, ἢ καὶ τὸ παρὸν ἀπολέλυ-
 ται γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ· μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCIL (6909—1400) octobri. ind. IX.

Promissio hieromonachi Moysi.

† Ἐπεὶ διὰ τινὰς μου ῥαθυμίας καὶ μικροφυχίας ἐξῆλθον τῆς
 σεβασμίας καὶ θείας μονῆς, τῆς ἐμὲ δεξαμένης τὸ κατ' ἀρχάς, καὶ
 κατὰ μοναχοὺς ποιήσας καὶ πολλάκις καὶ διαφόρως παραινέσεις καὶ διδα-
 τκαλίας καὶ ὀρισμοὺς δεξάμενος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν θεσιπύτου, τοῦ
 οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὡς ἂν ἐπιστρέφω, οὐδὲν ἄλλω ἐπιπέτην, καὶ διὰ

τοῦτο ἀργία καὶ ἀφορισμῷ καθυπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ, ὅθεν μὴ δυναθεῖς τὴν τοσαύτην ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν ὑπενεγκεῖν, παρεκάλεσα τὸν ἅγιόν ἡγουμένον καὶ τοὺς ἁγίους μου πατέρας, ἵνα με δέξωνται, οἱ δὲ οὐδὲν ἠθέλησαν με παραδέξασθαι, εἰ μὴ πρότερον παραιτήσομαι πᾶν, εἴ τι ἔχω ἔξω τῆς μονῆς ἰδιόκτητον, ὑποσχεθῶ δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἔμπροσθεν τοῦ παναγιώτατου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἤδη καὶ αὐτὸς ὑπάσχομαι ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ, ὡς ἔπει ἀφ' ἧς ἐξῆλθον σεβασμίας μονῆς κακῶς, εἰσάγομαι καλῶς νῦν, ἵνα πρῶτον μὲν ἐνδείξωμαι τοιαύτην ὑποταγὴν, πολιτείαν τε καὶ εὐπειθειαν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, μάλιστα δὲ εἰς τὸν ἅγιον καλόγηρον καὶ ἀνάδοχόν μου, τὸν παναγιώτατον καθηγούμενόν μου, ἧτις γένηται ἱκανὴ τοῦ μεσιτεῦσαί με πρὸς αὐτόν καὶ τὰς ὑπισθέν μου βραθυμίας ἀπαλεῖψαι, ἔπειτα δὲ ἵνα μηδὲν κέκτημαι ἔξωθεν τῆς μονῆς ἰδιόκτητον. νῦν γὰρ κατ' ἀλήθειαν ἀποτάσσομαι καὶ ὑποτάσσομαι καὶ προσέρχομαι τῇ θείᾳ μονῇ ὀλοφύχως, καὶ οὐδὲν παροικρατῶ ἐν ἑμαυτῷ ἀφ' ὧν εἶχον, οὐδὲν, καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον ἀμπέλιον καὶ τὸ ὄσπητιον παρέχω τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ, τῷ Ἀνδρονίκῳ, ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ, ὡς ἂν ἔχη τοῦτο κυρίως καὶ ἐξουσιωδῶς, ἐμοῦ μηδεμίαν δεσποτείαν ἔχοντος ἐν αὐτοῖς. προσέρχομαι τοίνυν τῇ θείᾳ μονῇ, πᾶσάν μου τὴν ἐλπίδα ἐπιρρίπτων μετὰ θεὸν εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ εἰς τὸν πανοσιώτατόν μου καὶ δεσπότην μου, τὸν καθηγούμενόν μου· ὁμολογῶ δὲ καὶ ταῦτα τηρῆσαι τὰ ὑποσχημένα ὡς ἀπαιτηθέντα εὐλόγως καὶ δικαίως παρὰ τοῦ παναγιώτατου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ τοῦ ἁγίου μου ἡγουμένου, ἅπερ εἴ ποτε παραβαίην, ἵνα εὐθύνωμαι εὐθύνην τὴν προσήκουσαν τοῖς τὰ τοιαῦτα τολμῶσι, καὶ δι' ἀσφάλειαν ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ. μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. θ' †.

† Ὁ εὐτελής Μωυσῆς ἱερομόναχος στέργων ὑπέγραψεν. †.

DCIII. (6909—1400) 17. octobris. ind. IX.

Sacerdos Manuel Benjamin condemnatur.

† Μηνί ὀκτωβρίῳ, ἰνδ. θ', ἡμέρα τοῦ μηνός ιε', πρώτη ὥρα τῆς κυριακῆς ἡμέρας, προκαθήμενου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, παρακαθήμενων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων, τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος καὶ τοῦ πρωτεκδικίου, συνόντων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων, εἰσήχθη πρεσβύτερος ὁ Βενιαμῆν, καὶ πεσὼν πρηνῆς εἰς τοὺς πόδας τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ κελευσθεὶς ἀναστῆναι καὶ ἀναστὰς ἐξέειπε καὶ ὡμολόγησεν, ὅτι τὰς φρένας ὑπὸ οἴνου διασεισθεὶς, ὡς δὲ καὶ ἀπατηθεὶς εὐλόγησε τὰ συνοικέσια, ἃ ἠγκαλεῖτο ποιῆσαι, ἡγούσων ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου κθρ Ἀντωνίου, εὐλόγησε τὸ τοῦ Πητροκοκκίνου καὶ τὸ τοῦ Κελλιῶτου, ταῦτα δὲ ἐποίησε χωρὶς βουλήσεως, ζητεῖται δὲ, εἰ καὶ μοιχοζευξίαι τυγχάνουσι. διὰ τοῦτο διέκρινεν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ἀργὸν αὐτὸν εἶναι πάσης ἱερωσύνης, τὴν δὲ τελευταίαν περὶ τούτων κρίσιν τε καὶ ἀπόφασιν ταμιεύεσθαι ἐν καιρῷ τῇ προσήκοντι. διὰ γοῦν ἀσφάλειαν ἐσημειώθη τὸ περὶ τούτου ἐνταῦθα, ὑπογραφέν καὶ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου Βενιαμῆν διὰ τὸ ἀδιάβλητον †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Μανουὴλ ὁ Βενιαμῆν †.

DCIV. Sine anno.

Patriarcha dirimit controversiam.

† Ἐπεὶ κύριος ὁ Παχομαῖς συνεβιάσθη ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, ἵνα ἀπὸ τοῦ ὑπειλομένου αὐτῷ κρασίου ἐν τῇ τοιαύτῃ νήσῳ παρὰ τοῦ Νικολάου τῆς Παπαδίας διαβιβάτῃ τὸ μὲν ἡμισον εἰς πρόχρεω, καθὼς εἶχε συμφωνίας, ἥτις ποσωθεῖσα εὐρέθῃ ἰσάζουσα εἰς τὴν τιμὴν, εἰς ἣν ἐπωλεῖτο ἐπάνω εἰς τὸν πάτον, τὸ δὲ τρίμημα τοῦ ἡμίσεος ἵνα διψῇ ἀρτίως εἰς ἐλευθερίαν τοῦ βηθέντος Νικολάου πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Εἰρήνην τὴν Κορτεσιάν, ἐπεὶ ἠχμαλωτήθη ὁ Νικόλαος παρὰ τῶν Τούρκων, ἔλαβε δὲ ἀπ' αὐτῆς μέτρα διακόσια, ἀφ' ὧν τὰ μὲν ἑκατὸν ἔλαβεν εἰς τὴν συμφωνίαν αὐτοῦ, δέδωκε δὲ καὶ τὸ τρίμημα τῶν ἑκατὸν μέτρων εἰς ἐλευθερίαν τοῦ Νικολάου ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριοτήτος, ἐναπελείφθησαν δὲ ὑπειλόμενα τῇ Πα-

χουμᾶ παρὰ τοῦ Νικολάου καὶ ὑπέροχα πολιτευόμενα τεσσαρακονταπέντε, ὀφείλει λαβεῖν αὐτὰ ἡ Παχουμᾶς ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ Νικολάου καὶ πάσης τῆς περιουσίας αὐτοῦ πρὸ παντός ἄλλου χρεωφειλέτου κατὰ τὸν ἐρχόμενον σὺν θεῷ καιρὸν τῆς τρύγης τῆς δεκάτης Ἰνδικτιῶνος, μετ' εὐχαριστίας τοῦ Νικολάου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δίχα τινός λόγου καὶ τῆς τοχούσης προφάσεως, ἐπεὶ καλὸν πολὺ ἐποίησεν αὐτοῖς ὁ Παχουμᾶς, καὶ ἠλευθέρωσε τοῦτον ἀφ' ὧν ἀρείως ἔμελλε λαβεῖν ὑπερπύρων. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †

DCV. (6909--1400) octobri. ind. IX.

Sententia metropolitana thessalonicensis aboletur.

† Ἱερώτατε μητροπολιτα Θεσσαλονίκης, ὑπέριμε καὶ ἔξαρχε πάσης Θεσσαλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. περὶ τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Ναθαναήλ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, προσγράψαμεν τῆ σῆ ἱερότητι, ὡς ἂν εἰρηνεύσης μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναιρεῖθῃ ἐκ μέσου πᾶν σκάνδαλον καὶ πᾶσα μικροφυχία, καὶ εἰρηνεύσης μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀνέλης ἐκ μέσου, ἃ ἠκούσαμεν ὅτι συνέβησαν καὶ ἐπέβχθησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐδ' ἐπιστεῦσαμεν ὅπως τὰ λαλούμενα κατ' αὐτοῦ ὅτι οὕτω ἐπράχθησαν, νῦν δὲ ἐπεὶ ἐπληροφορήθημεν καὶ ἀπὸ ἄλλων πολλῶν καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτόθι ἐλθόντος ἐντιμοτάτου δομεστίκου, κῆρ Μιχαήλ τοῦ Λυκούτζη, κατὰ πνεῦμα υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὅτι ἀληθῆ εἰσιν, ἅπερ ἐλαλήθησαν ὅτι ἐπράχθησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ προέβη κατ' αὐτοῦ καθάρσεις καὶ ἀνάθεμα παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, καὶ οὐ κατ' αὐτοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἐνασκοουμένων ἐν τῆ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ κῆρ Μαξίμου, οὓς καὶ ἤργησας καὶ ἠφόρισας καὶ ἔλαβες τό τε ἐντάλμα τοῦ ἐνός καὶ τὸ πατριαρχικὸν δικαίωμα, ὃ εἶχον εἰς τὸ κελλίον αὐτῶν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ἐκεῖνου, κῆρ Ἀντωνίου. ἐπεὶ ταῦτα ἐπληροφορήθημεν, ἐδόξεν ἡμῖν βαρὺ καὶ παρὰ τοὺς θελοὺς καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ ὅπως παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καὶ συνήθειαν· ὅπερ οὐδέποτε τις ἐποίησε τῶν μητροπολιτῶν καὶ ὅπως πατριάρχης εἰς μητροπολίτην, τοῦτο ἐποίησεν ἡ σῆ ἱερότης εἰς ἡμᾶς, παρὰ τε τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν

καὶ παρὰ τὴν ὁμολογίαν, ἣν εἰσῆκας εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, προκαθημένης μὲν τῆς ἱεράς συνόδου, παρισταμένων δὲ τῶν θεοφιλεστάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς πολιτείας, καὶ τί λέγω, παρὰ τοὺς κανόνας καὶ παρὰ τὴν σὴν ὁμολογίαν; ὕπερ οὐδὲ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐποίησέ ποτε εἰς τινὸς μητροπολίτου κληρικόν, τοῦτο ἐποίησας εἰς τοὺς ὑποκειμένους τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ, ὁ γὰρ κατὰ καιροὺς πατριάρχης ἀδειαν ἔχει ἀφ' οὗ ἂν θελήσει μητροπολίτου, κληρικοὺς λαβεῖν καὶ ἐπισκόπους ὡς οἰκουμενικὸς, πλὴν ἐπὶ προβιβασμῷ καὶ προκοπῇ καὶ τιμῇ μείζονι ἢς πρότερον εἶχον, ἐγκλήματα δὲ ἔχοντες καὶ κρίσει ὑποκειμένους, οὐκέτι ἔξεστιν ἀποσκᾶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου μητροπολίτου καὶ καταδικάζειν ἢ ἀθροῦν, εἰ μήπω μετὰ τὴν κρίσιν ἐγκλησὶν ποιήσασθαι βουλευθεῖη ὁ καταδικασθεὶς εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὡς εἰς μείζονα, τότε γὰρ ὀφείλει συνοδικῶς ὁ πατριάρχης δικάσαι τὸν ἐκκαλούμενον, πρὸ δὲ τῆς κρίσεως τοῦ ἰδίου μητροπολίτου οὐδὲ ἀκούσει αὐτοῦ τὸ παράπαν, ἢ δὲ σὴ ἱερότης, ὃ οὐδὲ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ ἐφέιται, ἐποίησε, καὶ κληρικοὺς ἡμετέρους πρὸ τοῦ δικάσαι καὶ κρίναι τὰ κατὰ τούτων λαλούμενα τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἔκρινας αὐτὸς καὶ κατέκρινας, καὶ ἠφορίσας καὶ ἀνεθεμάτισας, οὐ μόνον δις, ἀλλὰ τρίς ἐκδικήσας ἐπὶ τῷ αὐτῷ. διὰ τοῦτο τὰ μὲν κατ' αὐτῶν γεγονότα ἔχομεν ἀργά τε καὶ ἄκυρα καὶ ὡς μηδὲ γεγονότα, αὐτοὺς δὲ ἐνεργοὺς καὶ ἱεραῖσθαι δικαίους, ὡς ἀδίκως τοῦτο ἀφαιρεθέντας, εἰ γὰρ καὶ τὰ κατ' αὐτῶν ἐγκλήματα ἀληθῆ τυγχάνουσιν, ἀλλὰ προκρίσει οὐδεὶς καταδικάζεται, ἢ δὲ κρίσις τοῦ τε τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Ναθαναὴλ καὶ τῶν τοῦ κῆρ Μαξίμου μοναχῶν τῇ συνόδῳ καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι ἀνήκει· τὰ δὲ αὐτόθι κατ' αὐτῶν προβάντα, ἐπεὶ παρὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας προέβησαν, οὐ μόνον ἀργά καὶ ἄκυρα ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ εἰρήνης σταθερᾶς γενομένης, βοήθεια θεοῦ, λόγον ἐνταῦθα συνοδικῶς μέλλετε δοῦναι, ὅσοι διεπράξασθε ταῦτα. ἔξουσι τοίνον τὸ ἐνεργὸν εἰς ἱεροσύνην ἀκολούτως ὃ τε ῥηθεὶς κῆρ Ναθαναὴλ καὶ οἱ τοῦ κῆρ Μαξίμου, ὧν τὸν ἕνα καὶ πνευματικὸν πατέρα ἔχει ἡ μετριότης ἡμῶν, ἐπεὶ καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐξάρχου προχειρισθῆναι εἰς τοῦτο, ὅς καὶ διενεργεῖν ὀφείλει τὸ λειτουργημα τῆς πνευματικῆς πατρότητος ἀκωλύτως πανταχοῦ, ἐπεὶ καὶ τοῦτο πατριαρχικόν ἐστι προνόμιον, τὸν ὅπ' αὐτοῦ πνευματικὸν προχειρισθέντα πανταχοῦ αὐτό

ἐνεργεῖν ἀκωλύτως, τοὺς δὲ ὑπὸ μητροπολιτῶν ὡς ὑπὸ μερικῶν καὶ εἰς μόνην τὴν ἑνορίαν τοῦ προχειρίσαντος αὐτὸν τοῦτο διενεργεῖν, εἰ δὲ τις ἔχει κατὰ τῆς ἱερωσύνης αὐτῶν ἐγκλήματα κινεῖν, ἀναδραμέτω εἰς τὴν σύνοδον, καὶ μετὰ τῆς πρόσηκούσης παρατηρήσεώς τε καὶ ἐγγραφῆς ἀκουσθήσεται, καὶ κινήθησονται ταῦτα. περὶ δὲ τῶν λοιδοριῶν καὶ τῶν ὕβριστικῶν συγγραμμάτων τῶν κατὰ τοῦ κῆρ Ναθαναὴλ συγγραφέντων καὶ διαδοθέντων εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, δίκαιον ἦν ἐμποδισθῆναι ταῦτα καὶ ἀναχαιτίζεσθαι παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, ἅτε καὶ κατὰ τῆς ἱερωσύνης καὶ κατὰ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος ὄντων καὶ εἰς βῆβριν αὐτοῦ τολμωμένων, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐμελλε καὶ νῦν ὡς λοιδοροῦν τὸν τολμητὴν τῶν τοιούτων ἀφορισμῶ καθυποβαλεῖν, κατὰ τὸν δοθέντα τύπον παρὰ τοῦ μακαρίου Παύλου, τοῦ κοινοῦ διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, φησὶ γάρ· „εἰ δὲ τις ἀδελφὸς ἠνομαζόμενος ἐν ἡμῖν λοιδορὸς ἢ πλεονέκτης, τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ συνεσθίειν“; πλὴν φιλανθρωπότερον δὴθεν ποιοῦντες, τὸ μὲν παρελθὸν συγγνώμης ἀξιούμεν, εἰ δὲ εἰς τὸ ἐξῆς ταῦτα τις ἐπιχειρήσει λέγειν καὶ θρῆσμβον καὶ συστήματα καὶ λοιδορίας συνιστᾶν κατὰ τῶν ἱερομονάχων καὶ τῶν τῷ θεῷ ἀφιερωμένων, ἀφορισμῶ ὁ τοιοῦτος καθυποβληθήσεται πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡς ὕβριστῆς τε καὶ λοιδορὸς καὶ τῆς ἱερωσύνης καὶ τοῦ ἀγγελικοῦ καὶ θείου σχήματος. ἐχέτω οὖν ὁ τε παπᾶς κῆρ Ναθαναὴλ καὶ οἱ τοῦ κῆρ Μαξίμου τὸ ἐνεργόν εἰς πᾶσαν ἱερωσύνην, κατὰ τὴν συνοδικὴν παρακάλεισιν τῆς ἡμῶν μετριότητος, μέχρις ἂν συνοδικῶς ἐξετασθῇ τὰ κατ' αὐτῶν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος· ὅτι δὲ πατριαρχικὸς κληρικὸς ἐστὶ καὶ ὁ παπᾶς κῆρ Ναθαναὴλ, δῆλον ἀφ' ὧν ἐπιφέρεται πατριαρχικῶν γραφῶν τοῦ τε ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου πατριάρχου καὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κῆρ Ἀντωνίου, αἱ σαφῶς διορίζονται, πατριαρχικὸν εἶναι αὐτὸν καὶ μόνῳ τῷ πατριαρχικῷ αὐτὸν ὑποκείσθαι κριτηρίῳ. ἀπόδος δὲ καὶ τοῖς τοῦ κυρίου Μαξίμου τὸ τε δικαίωμα αὐτῶν, ὃ ἀφείλου ἐξ αὐτῶν, τοῦ κῆρ Ἀντωνίου καὶ τὸ τοῦ ἐξάρχου ἔνταλμα, ὃ ἐδόθη αὐτῶν τῷ πρώτῳ. παρὰ τινος ἱερέως ἀπαξιμαδῆ ἐμάθομεν, ὅτι ἐνοχλεῖται παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, διότι ἐνὶ ἀλικάρης· προβάλλεται γοῦν, ὅτι ἔχει τοῦτο γονικόθεν, καὶ ὅτι οὔτε ὁ κῆρ Δωρόθεος, οὔτε ὁ κῆρ Ἰαίδωρος, ὃς ἐποίησεν αὐτὸν καὶ παπᾶν, ἐνόχλησεν αὐτῷ περὶ τοῦτου, ἢ δὲ σῆ ἱερότης ἐνοχλεῖ αὐτῷ· οὔτε γοῦν τὸ τῆς γονικότητος δοκεῖ ἡμῖν ἰσχυ-

ρὸν, οὐτε διότι οὐκ ἐνώχλησαν αὐτῷ οἱ μητροπολίται οἱ πρὶν, ἀλλ' εἰ μὲν ἐμπορίας λόγῳ τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα διενεργεῖ, δικαίως ἐμποδίζεται παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος· εἰ δὲ οὐ λόγῳ ἐμπορίας, ἀλλ' ὡς ἐπιτήδευμα καὶ τύχην καὶ ἐνέργειαν τοῦτο μεταχειρίζεται καὶ διενεργεῖ, καὶ οὐκ ἀγοράζει αὐτὰ καὶ μεταπωλεῖ, ἀλλ' αὐτὸς τοῦτο διενεργεῖ, οὐ δίκαιον τοῦτον κωλύεσθαι, κἂν ἄτιμον δοκῇ τὸ ἐπιτήδευμα. γενέσθω γοῦν καὶ τὸ περὶ τούτου, ὡς γράφομεν. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς γραφῆς τὸ μῆνι ὀκτωβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DOVI. (6909—1400) octobri. ind. IX.

Synodus sententiam dicit in lite.

† Θεοδώρα ἡ ἀρχόντισσα, ἀναδραμούσα εἰς τὴν ἡμῶν μειριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς δι' ἐντολέως τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς, κδρ Ἰωάννου τοῦ Σοφριανοῦ, ἔγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ τοῦ ἑτέρου γαμβροῦ αὐτῆς, Δημητρίου τοῦ Σκουταριώτου, εἰπουσα, ὡς ὑφείλει αὐτῇ διὰ γράμματος ἐμμαρτύρου καὶ κατησφαλισμένου ὑπέρπυρα πολιτευόμενα πεντακόσια καὶ ἕτερα ὑπέρπυρα σλ', ἃ ἦσαν καταγεγραμμένα εἰς κατάστιχον τῆς πενθεράς αὐτῆς, τῆς μάμμης τῶν παιδῶν, ἐλοιπάσθη καὶ εἰς σημάδια αὐτῆς, ἃ ἔθηκεν αὕτη μετὰ σημαδίων αὐτοῦ εἰς χρέος αὐτοῦ διὰ βοήθειαν αὐτοῦ, ὑπέρπυρα ρκβ', καὶ ἐζήτηει τὰ πάντα ἀπ' αὐτοῦ. παρῶν δὲ καὶ ὁ Σκουταριώτης καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπεῖς περὶ μὲν τῶν τοῦ γράμματος φ' οὐδὲν εἶχεν ἀντειπεῖν ὄλως, περὶ δὲ τῶν σλ' τῶν ἐν τῷ καταστίχῳ τῆς μάμμης τῶν παιδῶν ἔλεγε διαβιβασθῆναι ταῦτα εἰς τὴν λοιπάδα τῆς προικὸς τῆς συμφωνηθείσης αὐτῷ τῷ Σκουταριώτῃ, ἐπεὶ δὲ τὸ κατάστιχον διελάμβανεν, ὅτι καὶ τὴν λοιπάδα τῆς προικὸς αὐτοῦ ἔλαβεν ὁ Σκουταριώτης, καὶ κατεπέκεινα ὑφείλει καὶ τὰ σλ' ὑπέρπυρα, ὁ Σκουταριώτης τὸ κατάστιχον μὴ εἶναι ἐνδουσίῳ τε καὶ βούλησιν τῆς μάμμης τῶν παιδῶν ἐβόα, καὶ περὶ τοῦτου ἠξίου ἐρωτηθῆναι τὴν πενθερὰν αὐτοῦ μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ, ὡς στέρεων πάν, εἴ τι εἴποι ἐκείνη περὶ τούτου, καὶ ἀποδώσων, ὅσα διαλαμβάνει, εἴπερ ἡ ἀρχόντισσα δεξαμένη βάρους ἀφορισμοῦ εἴκη βούλησιν εἶναι τὰ ἐν τῷ καταστίχῳ τῆς πενθεράς αὐτῆς τῆς μάμμης τῶν

καίδων. κατὰ γοῦν τὴν τοῦ Σκουταριώτου αἰτησὶν ἀπεστάλη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ὁ τιμιώτατος μέγας χαρταφόλαξ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, διάκονος, κὺρ Μιχαὴλ ὁ Βαλοσαμῶν, ὃς πρότερον διδάξας αὐτὴν τὸ τοῦ ἀφορισμοῦ βάρος, ἐξεφώνησεν αὐτὸν κατ' αὐτῆς, ὡς ἂν εἶπη, εἴτε βούλησις ἦν τῆς πενθεράς αὐτῆς τὰ ἐν τῷ καταστίχῳ, εἴτε καὶ μὴ, ἣ δὲ θεξαμένη τὸ βάρος εἶπεν, ὡς ἐτέρας μὲν ἔστι τὰ γράμματα, βούλησις δὲ καὶ ἐνδοσις ἐκείνης, ἀσθενούσης μὲν, ἐχούσης δὲ τὸ φρονεῖν ἐρρωμένον· ὅθεν καὶ κατεδικάσθη ὁ Σκουταριώτης κατὰ τὴν αὐτοῦ αἰτησὶν, ὀφείλει καὶ ταῦτα δὴ τὰ οὐκ ὑπέρπυρα, περὶ δὲ τῶν ρκβ' ὧν ἐλοιπάσθη εἰς τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ τεθέντα σημάδια τῆς πενθεράς αὐτοῦ, ἐπεὶ ἔλεγεν, ὡς ἐζημιώθη διὰ τὸ πωληθῆναι τὰ σημάδια αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, καὶ παρὰ τιμὴν τὴν πρέπουσαν, συνεβιάσθησαν δὲ, καὶ ἀφῆκεν αὐτῷ ἡ ἀρχόντισσα ὑπὲρ τούτου ὑπέρπυρα μζ', ἀπέμειναν δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ χρέους καὶ ὑπέρπυρα οε', ὡς γίνεσθαι τὰ πάντα ἀναφανέντα, ὡς ὀφείλει ὁ Σκουταριώτης ὑπέρπυρα ἑκτακόσια ε', ἀφ' ὧν τὰ μὲν ἑξακόσια ἐτάχθη πρὸς τοῖς πέντε ἵνα ὀφείλει τῇ πενθερᾷ αὐτοῦ, τὰ δὲ σ' ἵνα ὀφείλει τῇ γυναικαδέλφῃ αὐτοῦ, Μαρίας τῇ Μεληδογίνῃ, ὀφείλει ταῦτα δοῦναι πρὸς αὐτάς, ὅταν εὐπορήσῃ καὶ ὀπόταν, χωρὶς τινος λόγου καὶ τῆς τυχοῦσης προφάσεως. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς εδ· μηνί ὀκτωβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DOVII. (6909—1400) 28. octobris. ind. IX.

De dominio domus.

† Μηνί ὀκτωβρίῳ, κη', ἰνδ. θ', ἡμέρᾳ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ὦραν ἑσπερινοῦ, ἦλθεν ἡ μήτηρ τοῦ Περδικάρη ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ ὠμολόγησεν, ὡς οὐδαμίαν μετοχὴν ἔχει εἰς τὸ ὀσπήτιον αὐτῆ τὸ εὐρακόμενον εἰς ὁ μέρος τοῦ Κοντοσκέλη, ἀλλὰ τὸ μὲν διμοῖρον ὑπάρχει τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, τούτου δὴ τοῦ Περδικάρη, τὸ δὲ λοιπὸν τρίτον τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτῆς, τοῦ Ἰωάννου. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

DCVIII. (6908—1400) octobri. ind. IX.

Synodus dirimit controversiam.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι, προκαθημένη συνοδικῶς, Ειρήνη ἡ Γάβραινα, καὶ ἔγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ Μιχαὴλ Μονεμβασιώτου, τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς, εἰποῦσα, ὡς πρὸ χρόνων ἑπτὰ ἀποθνήσκων ὁ ἀνὴρ μὲν αὐτῆς, υἱὸς δὲ τοῦ Μονεμβασιώτου, ἀφήκεν ἐνδιαθῆκως ἐπιτροπὸν αὐτὸν τὸν ἴδιον πατέρα, ἵνα ἰσάσῃ αὐτὴν εἰς τὴν προίκα αὐτῆς καὶ εἰς τὰ παιδία αὐτῆς· ἐζήτησε γοῦν, ἵνα ἰσάσῃ αὐτὴν εἰς τὴν προίκα αὐτῆς, καὶ ὅτι ὄφειλε τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὴν προίκα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, χιλίων ὑπερπύρων οὔσαν, ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε· παρῶν δὲ καὶ ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ δι' ἑαυτοῦ καὶ δι' ἐντολέως τοῦ ἐντιμοτάτου ἐπὶ τῶν γονάτων διακόνου, κῦρ Θεοδώρου τοῦ Ἀνθοπούλου, κατὰ πνεῦμα υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, περὶ μὲν τῆς ἐπιτροπίας ἀπολογήσατο, ὡς οὐδὲν οὔτε μικρὸν οὔτε μείζον εἰσῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς πάντα κυρία καὶ ἐγκρατῆς αἵτη ἦν, ἡ νόμφη δηλονότι αὐτοῦ· πῶς οὖν ἀπαιτεῖ ἐξ αὐτοῦ τὴν προίκα αὐτῆς, μηδ' ὅτι οὐκ λαβόντος; ὁ καὶ αὐτὴ ὡμολόγησε μὲν, πλὴν ὡς ἀποταχθέντος ἐπιτρόπου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἔλεγεν ἀπαιτεῖν ἐξ αὐτοῦ τὴν ἰδίαν προίκα. διεκρίθη οὖν συνοδικῶς περὶ μὲν τῆς ἐπιτροπίας, μηδὲν αὐτὸν ἀπαιτεῖσθαι, ἅτε καὶ μηδὲν εἰληφότα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, περὶ δὲ τῆς προίκος τῆς μητρὸς ἐκεῖνου διεκρίθη, μηδὲ ταύτης ἔνεκεν καθέλκεσθαι αὐτόν, ἐνδέχεται γὰρ καὶ πλείω δεδωκέναι αὐτῷ τὸν πατέρα αὐτοῦ, δι' ἃ ἀρκεσθεὶς ἐκεῖνος ζῶν οὐκ ἐκίνησε τὸ περὶ τοῦτου, ὁ δὲ ἐκεῖνος παρητήσατο καὶ οὐκ ἐκίνησεν, οὐδέ οἱ παῖδες ἐκεῖνου δίκαιον ἔχουσι κινεῖν· ἐπεὶ δὲ ἐζήτησεν ἡ Γάβραινα δοῖσθαι αὐτῇ τὴν ἰδίαν προίκα ἀπὸ τῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ μερισθῆναι τὰ τε ἑαυτῆς καὶ τὰ τῶν παιδῶν αὐτῆς, ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων τότε ἔλεγε δεῖν ἀπαιτῆσαι αὐτὴν ἐγγὺς τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι μὲν οὖν τότε ἔδει τὴν ἰδίαν προίκα αὐτὴν ἀπαιτῆσαι, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν δίκαιον ἔκρινεν, οὐ μὴν διότι ἠγνόησε τοῦτο, ὀφείλει καταδικασθῆναι ζημιωθῆναι τι, ἐπεὶ νόμιμον μὲν ἐστὶ, τὴν χηρευούσαν παρ' αὐτῷ νόμιμον ποιῆσθαι καταγραφὴν, πλὴν δὲ πάνυ ὀλίγων αἱ πλείους τοῦτο οὐ ποιοῦσιν, ἀλλ' οὐδὲν ἐντεθῆεν ζημιοῦνται, γυνὴ γὰρ ἀγνοήσασα νόμον συγγινώσεται, περὶ δὲ τῶν τροφείων αὐτῆς ἀλα-

γον ἔδοξε, τέσσαρα βρέφη ἐκτέρφουσαν, ὧν τὸ εἶναι καὶ ἐθήλαζε, μὴ τρέφεσθαι καὶ αὐτὴν ἐκ τοῦ βίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἄλλως τε οὐδὲ ἀργὸς ἦν, ἀλλὰ πολλὰ μὲν οἶδεν ἐπιτηδεύματα, πολλὰ δὲ ἐργόχειρα μετεχειρίζετο, ἐξ ὧν οὐ μόνον τρέφεσθαι εἶχεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐβοήθει παισίν. εἶτα ἐζήτησεν ὁ Μονεμβασιώτης ἀναλαβεῖν τὰ ὑσπητία, & ἔδωκε τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἐπεὶ ἠνώχλησεν αὐτῷ ἡ νύμφη αὐτοῦ· οὐκ ἔδοξεν οὖν δίκαια λέγειν, οὐδὲ γὰρ διὰ τὴν ὄχλησιν τῆς νύμφης αὐτοῦ δίκαιον ἔχει ἀποστερῆσαι τὰ παιδιά τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸ πατρῶν αὐτῶν κτῆμα, ὅτι δὲ δέδωκεν αὐτά, δῆλον, ὅτι τε ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐδέσποζε ταῦτα, καὶ ἀνακτίσεις ἐποίησεν αὐτοῦ εἰδότες ἐν αὐτοῖς πολλὰς, τὰ γὰρ πλείω τῶν ὑσπητίων ἀνακτίσεις ἐστὶν ἐκείνου· ἐπεὶ δὲ ἡ μὲν προῖξ αὐτῆς ἦν διατετιμημένη ὑπερπύρων διακοσίων, τὰ δὲ τρίτα τούτων εἶσιν ὑπέρπυρα ἑκατὸν, ἐξαπεστάλησαν προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος αἱ τιμιώτατοι ἐξωκατάκλητοι, ὅ τε μέγας σακελλάριος, διάκονος, κῦρ Μιχαὴλ ὁ Ἀσινάρης, καὶ ὁ πρωτέκδικος, διάκονος, κῦρ Γεώργιος ὁ Βόγενικός, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἵνα ἰσάσωσι καὶ παραδώσιν αὐτῇ τὰ τε προικῶς αὐτῆς τριακόσια ὑπέρπυρα καὶ τὰ ἑκατὸν τῶν τρίτων καὶ τὰ θεώρητρα αὐτῆς, εἶτα διαχωρίσωσι καὶ καθαρῶς ἀναφανῆναι ποιήσωσι, εἰ ἑναπολιμπάνονται καὶ βίος καθαρὸς τῶν παιδῶν, καὶ παραδώσιν ταῦτα τῇ μητρὶ τῶν παιδῶν φυλάττειν αὐτά· οἱ καὶ ἀπελθόντες καὶ βάρος ἀφορισμοῦ ἐκφωνήσαντες κατὰ τῆς Γαβραίνης καὶ νόμιμον καταγραφὴν ποιησάμενοι εὐρον ἔχουσαν τὴν Γαβραϊναν ἀπὸ τῶν τριακοσίων ὑπερπύρων τῆς προικὸς αὐτῆς εἶδη ὑπερπύρων ἑβδομηκονταεπτὰ, παρέδωκαν δὲ αὐτῇ ἀντὶ τῶν λιπόντων τὸ καπηλικὸν μέγα ἐργαστήριον αὐτῶν, ὅπερ διετιμήθη μὲν παρὰ πρωτομαγίστρου τοῦ Θεοτόκη, δεξαμένου πρότερον βάρος ἐπιτιμίου, εἰς ὑπέρπυρα ἑκατὸν τριάκοντα, κατὰ τὸν καιρὸν καὶ τὰ πράγματα, ἡ δὲ Γαβραϊνα ἠθέλησεν ὑπὲρ βοήθειας τῶν παιδίων αὐτῆς, τοῦ μὴ ταῦτα ἄπορα πάντα γενέσθαι, καὶ ἐδέξατο τοῦτο εἰς ὑπέρπυρα διακόσια, ἅπερ ἔχρηζεν εἰς καιρὸν ἀφθονίας, ἔτι δὲ παρέδωκαν αὐτῇ καὶ τὸ ἠνωμένον αὐτῇ ἀμπελόπουλον, ὃ καὶ αὐτὸ ἐτιμήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ εἰς ὑπέρπυρα τριάκοντα, ἔτι δὲ καὶ τὸ σαπωνικὸν μέγα κακάβιον καὶ πᾶσαν τὴν ὕλην, ἥγουν τὰ ἐργαλεῖα τοῦ σαπωναρίου εἰς ὑπέρπυρα ἑκατὸν, ἅπερ ἄπαντα μετὰ τῶν ἑβδομηκονταεπτὰ ὧν εἶχε πρότερον ἀπὸ τῆς ἰδίας προικὸς, συγκεφαλαιούμενα γίνονται ὑπέρπυρα

τετρακόσια ἑπτὰ, ἀφ' ὧν τὰ μὲν τριακόσια ἐδόθησαν αὐτῇ ἀντὶ τῆς προικὸς αὐτῆς, τὰ δὲ ἑκατὸν ἀντὶ τῶν τρίτων αὐτῆς, τὰ δὲ ἑπτὰ καὶ κουρτζουτβάκιν κόκκινον ἀντὶ τῶν θεωρήτρων αὐτῆς, ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν, ἃ δὴ καὶ ὑφείλει ἡ Γ' ἀβραῖνα, τό τε μέγα καπηλικὸν ἐργαστήριον σὺν τῷ καπηλείῳ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τοῦ σακωναρίου σὺν τῷ κακαβίῳ κατέχειν κυρίως τε καὶ δεσποτικῶς, ἀναφαιρέτως πάντη καὶ ἀναποσπαστως καὶ ποιῆν ἐπ' αὐτῷ τὰ δοκοῦντα αὐτῇ, ὡς κυρία αὐτῶν καὶ δοθέντα αὐτῇ ἀντὶ τῆς καταφθάρσεως ἰδίας προικὸς καὶ γνώριμα προικῆα εἶδη αὐτῆς ἀπάρτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταστάντα· ἐπεὶ δὲ ἐναπελείφθησαν καὶ βίος καθαρὸς τῶν παιδῶν αὐτῆς, τό τε μικρὸν καπηλεῖον μετὰ πάσης τῆς νομῆς καὶ περιοχῆς αὐτοῦ καὶ τὸ μέσον ἐργαστήριον μετὰ τῆς νομῆς καὶ ῥυμίδος αὐτοῦ, τὸ μικρὸν ἐργαστήριον τὸ ἡνωμένον τῷ σακωναρίῳ καὶ αὐτὸ τὸ σακωνάριον καὶ τὰ ῥηθέντα ὁσπήτια, ἐν οἷς καταμένουσιν, ἃ καὶ δέδωκεν ὁ τῶν παιδῶν πάππος τῷ πατρὶ αὐτῶν, καὶ βίος κινητὸς, ὅσος καταγράφεται ἐν τῷ τῶν ῥηθέντων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων γράμματι, δεῖ καὶ παρεδόθη τῇ Γ' ἀβραῖνῃ φυλάσσεσθαι ὑπὲρ τῶν παιδῶν αὐτῆς, ὀφείλει ἡ Γ' ἀβραῖνα ταῦτα φυλάσσειν ἀμείωτα, μέχρις ἂν μερισθῶσιν εἰς τὰ παιδιά αὐτῆς. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ τὸ παρὸν ἀπολέλοται γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCIX. Sine anno.

Sententia de venditione domus.

† Μανουὴλ Χρυσοβέργης ὁ μάγκιψ, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἐγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ τῶν μοναζουσῶν τῶν ἐνασκουμένων ἐπὶ τῇ σεβασμίᾳ καὶ θείᾳ μονῇ τῇ ἐπικεκλημένη τῆς κορᾶς Μάρθας, εἰπὼν, ὡς ἠγόρασε πρὸ χρόνων τριῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν μοναζουσῶν οἶκημα διακείμενον ἐνδον τῆς αἰλῆς τῆς τοιαύτης μονῆς, πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου μου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου, μετὰ ἐκτιμητῶν δεξαμένων παρά τε τῶν μοναζουσῶν καὶ παρ' αὐτοῦ καταδοχὰς εἰς ὑπέρπουρα πολιτεύομενα δεκατέσσαρα, εἰς ἃ περίεστη παρά τῶν ἐκτιμητῶν ἢ τούτου τιμῇ, συμφωνήσας κατ' ἔτος διδόναι

καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ σὺνήθεσ τέλος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τε καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, εἰ μὲν εὐρεθῆι τούτοις παιδίον, ἵνα ἢ τὸ ὀσπήτιον ἐκείνου, εἰ δὲ μὴ, ἵνα τιμᾶται τὸ τοιοῦτον ὀσπήτιον, καὶ δέχωνται τούτο αἱ μοναχαί, τὸ δὲ τίμημα αὐτοῦ ἐξοδιάζωσιν ἅπαν ὑπὲρ τῶν φυγῶν αὐτῶν εἰς κηδείας καὶ μνημόσυνα τὰ συνήθη, ἐνεφάνισε δὲ καὶ τὸ πρατήριον γράμμα, ταῦτα κατὰ μέρος ἀπαρράλλακτως διαλαμβάνον. ἐζήτησεν οὖν ὁ μάγκιψ τὸ τοιοῦτον ὀσπήτιον, εἰς ὃ καὶ πολλὰς ἀνακτίσεις καὶ ἐξόδους κατεβιάετο, ἐπεὶ ἀπορία ἐσχάτη συνελάθη διὰ τὴν ἐκ τῆς μάχης ἀνάγκην καὶ βίαν καὶ χρέεσι περιέπεσεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ προικῆα αὐτοῦ οἰκήματα καταχαλάσας εἰς αὐτὸ πᾶσαν τὴν ὕλην ἀνέκτισε καὶ ἐξωδίασεν, ὡς ἂν διακρίνωμεν, καὶ πωληθῆ, καὶ βοηθείας τύχη ἐξ αὐτοῦ, εἰς τε τὴν τῶν χρεῶν αὐτοῦ ἀπόδοσιν καὶ εἰς μερικὴν ζωάρκειαν ἑαυτοῦ. διαμηνυθεῖσαι οὖν καὶ αἱ μοναχαὶ καὶ στείλασαι περὶ τούτου τὸν εἰς ἔνοχον αὐτῶν εὐρισκόμενον τὸν τιμιώτατον ἐν μοναχαῖς, κῆριν Γ'αλακτίωνα, ἐπεὶ εἶπον δι' αὐτοῦ, ὡς οὐδὲν ἐμποδίζουσιν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν τε συμφωνίαν τοιαύτην εἶναι καὶ αὐτὸς ὡμολόγει, καὶ τὴν ἡμετέραν περὶ τούτου διακρίσιν στέργειν ἔλεγεν, ἢ μετριότης ἡμῶν, ἐπεὶ εὗρεν ἀπὸ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως, ὡς οὔτε τοῦ δικαίου τιμήματος οὐδὲν μέρος ἀφείθη αὐτῷ διὰ τὴν τοιαύτην συμφωνίαν, οὔτε τοῦ κατ' ἔτος τέλους τὸ τυχόν παραπεκρατήθη, οὔτε μὴν ἀφιέρωσίς τις προέβη παρὰ τοῦ μάγκιπος, εἰ μὴ μόνον δουλεία καὶ ὑπερησία ὑπὲρ τῆς φυγῆς αὐτοῦ δὴ καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἐξεδόθη εἰς τὸ μοναστήριον, πένεται δὲ ἀρτίως, καὶ βούλεται καταφαγεῖν καὶ ὃ ἔταξεν ἐξοδιασθῆναι μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον, διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, ἄδειαν ἔχειν πωλῆσαι τὸ ῥηθὲν ὀσπήτιον πρὸς ὃν βούλεται, ὅθεν καὶ ἀφείλει ὃ τοῦτο ἐξωνησάμενος ἀπ' αὐτοῦ ἀνενόχλητος μένειν ἀπὸ τε τῶν μοναζουσῶν καὶ παντός ἄλλου προσώπου. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου δῆλωσιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DCX. (6909—1400) octobri. ind. IX.

Monasterium Philanthropeni episc. domum.

† Οἱ παῖδες ἱερέως τοῦ Πεπαγωμένου ἐκείνου, ὃ τε ὁ Χρυσοβέργης καὶ . . . ὁ Πεπαγωμένος, ἠθέλησαν ὑπὸ τῆς τοῦ καιροῦ ἐνδείας πιεζόμενοι ἐνεχυριάσαι τὴν τε κατοικίαν καὶ τὸν πάνσεκτον καὶ θεῖον ναὸν ἑαυτῶν, τὸν ἐκ' ὀνόματι τιμώμενον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Βλαχοπούλου, καὶ λαβεῖν ἐπάνω αὐτῶν ὑπέρπυρα πεντήκοντα, ὡς ἂν καὶ τοῖς ἑαυτῶν χρεοφέταις παράσχωσι, καὶ ἑαυτοῖς τοῖς ἀναγκαίοις βοηθήσωσιν. εὖρον τοίνυν τοὺς ἐν τῷ σεπτῷ καθίσματι τοῦ φιλανθρώπου Χριστοῦ καὶ ἐπικεκλημένῳ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ εὐρισκομένους μοναχοὺς, καὶ μετ' αὐτῶν συμφωνίαν ποιήσαντες, ἔτε πλησίον τῆς ἑαυτῶν οἰκίας ὄντας καὶ πολλὴν πλησιότητα ἔχοντας καὶ εἰς τὸν θεῖον ναόν, καὶ λαβεῖν ἐξ αὐτῶν τὰ ὑπέρπυρα ζητοῦντες, οἱ μοναχοὶ δευλιώσαντες δοῦναι τὰ ὑπέρπυρα τοῖς παισὶ καὶ εἰς νοθὸν τὴν τούτων ἀφηλικιότητα ἐνθέμενοι, εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναδραμόντες, παρεκάλεσαν, ὡς ἂν γένηται ἡ τοιαύτη πράξις τε καὶ συμφωνία ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος, διὰ καὶ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς τε τοῦ καθίσματος αὐτῶν ἀνενοχλησίαν τε καὶ ἀσφάλειαν. τῶν οὖν παίδων τῆ ἡμῶν μετριότητι, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ μέρους τῶν μοναχῶν παραστάντων, παρακελεύσατο αὕτη τοῖς καισὶν ἐξεῖπειν, ἐφ' ἧτινι πράξει τὰ ὑπέρπυρα λαμβάνουσι καὶ συμφωνίᾳ, εἶπεν οὖν ὁ Χρυσοβέργης, ὁ καὶ τὴν ἡλικίαν πρῶτος, ὡς συνεφώνησαν οὕτως, ὡς ἐπεὶ δύο εἰσὶν ἀδελφοὶ καὶ λαμβάνουσιν ἐπάνω τῆς κατοικίας αὐτῶν πάσης καὶ τοῦ θείου ναοῦ ὑπέρπυρα πεντήκοντα, εἰ μὲν δὴ ὁ θεός, καὶ ἐλεύσονται καὶ ἀμφότεροι ἐνταῦθα (νῦν γὰρ ἀπόδημοὶ γενέσθαι διανοοῦνται) ἵνα παρέχωσι τοῖς ἐν τῷ καθίσματι μοναχοῖς καὶ δεσπόταις οὖσιν αὐτοῦ τὰ πεντήκοντα ὑπέρπυρα, καὶ λαμβάνωσι τὴν τε κατοικίαν αὐτῶν καὶ τὸν θεῖον ναόν, εἰ δ' αὐτὸς ἀποθάνῃ, λαμβάνῃ τὸ καθίσμα τὴν ἡμισὴν αὐτοῦ κατοικίαν καὶ τὸ ἡμισὸν δίκαιον αὐτοῦ τὸ ἐν τῷ θείῳ ναῷ, καὶ μνημονεύσῃ αὐτοῦ, ἐγγράψῃ δὲ καὶ ἐν τῷ βρεβλίῳ αὐτοῦ τὸ τούτου ὄνομα, εἰ δ' ἀποθάνῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέχῃ τῷ καθίσματι ὑπέρπυρα πεντήκοντα, καὶ ὑπάρχει ἅπασα ἡ κατοικία αὐτοῦ· εἰ δ' αὐτοῦ ἀποθανόντος θελήσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ἕτερος ἐξαγοράσαι καὶ τὴν μερίδα αὐτοῦ, προτιμάται

μὲν τοῦ καθίσματος, πλὴν τιμωμένης τῆς καθόλου κατοικίας καὶ τοῦ ἐν τῷ θείῳ ναῷ τούτῳ δίκαιου, παρέχῃ τῷ καθίσματι τὴν ἡμίσειαν τοῦ καθόλου τιμῆν, καὶ οὕτω δεσπόσῃ τῆς καθόλου κατοικίας καὶ τοῦ θείου ναοῦ ἐξ ὁλοκλήρως. ταῦτα εἰπόντες ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπεὶ διεκρίθη παρ' αὐτῆς, ὡς ἡ τοιαύτη πράξις καὶ συμφωνία (ἐστὶν) ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐπιβοηθείας καὶ ἐπισκέψεως, παρακαλεῖται καὶ ἀποφαίνεται, ὡς παρακολουθησάσης τῆς τοιαύτης συμφωνίας, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, τὸ κύρος ἔχειν αὐτὴν καὶ βέβαιον καὶ ἀκατάλυτον καὶ μηδεμίαν εὐρήσειν τὸ κάθισμα παρὰ τῶν παίδων διενόχλησιν καὶ ἐπήρειαν, προβαλομένων ἀφηλικιότητα δῆθεν εἰς περιγραφὴν αὐτῶν, ἐπεὶ καὶ ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος τὸ περὶ τούτου ἐπράχθη, καὶ ὑπὲρ κοβερνήσεως τῶν νέων καὶ βοηθείας αὐτῶν ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ἡ τοιαύτη κατοικία ἦν ὑποτεθειμένη εἰς ὑπερπορα εἰκοσιδύο εἰς τὸν ἱερομόναχον κύρ Μακάριον, ἐπεὶ καὶ ταῦτα πρὸς αὐτὸν οἱ παῖδες ἀποδεδώκασιν ἔμπροσθεν τοῦ τιμωτάτου πρωτοεκδίκου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ὑπομνηματογράφου, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν υἱῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀποσταλέντων παρ' αὐτῆς εἰς τοῦτο, ἀλλὰ δὴ παρόντος καὶ κύρ Δημητρίου τοῦ Ἰαυροῦ, ὀφείλει ἡ ῥηθείσα κατοικία, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ πάνσεπτος ναός, ἐλευθέρα μὲν διατηρεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἱερομονάχου κύρ Μακαρίου, ὑποκεῖσθαι δὲ ἐν μόνῳ τῷ ῥηθέντι καθίσματι τοῦ Φιλανθρωπηνοῦ, κατὰ τὴν ἄνωθεν ῥηθείσαν συμφωνίαν, ἐπεὶ καὶ ἐν αὐτῷ ἐπαφῆκαν οἱ παῖδες ἅπαντα τὰ δικαιώματα, ἅπερ εἶχον ὑπὲρ τε τοῦ ναοῦ καὶ τῆς κατοικίας αὐτῶν. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἀπολέλυται τῷ ῥηθέντι καθίσματι τοῦ Φιλανθρωπηνοῦ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ὀκτωβρίῳ ἐνδ. θ' †.

DCXI. (6909—1400) novembri. ind. IX.

Sententia in lite quadaam.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μηδείας, υπέρτιμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ἐγκρατὴς ἤδη καταστάς τοῦ ἡμισσοῦ κελλίου τοῦ Θεολογίτου, ἐκδόντος τοῦτο πρὸς αὐτὸν τοῦ Δαλουμά κυροῦ Ἀνδρονίκου, δικαιοθέτος συνοδικῶς ποιῆσαι εἰς τὸ ἡμισσοῦ κελλίον, ὡς βούλεται, ἐπεὶ εὗρεν ἐν αὐτῷ καὶ τὸν πάνσεπτον καὶ θεῖον ναὸν, τὸν ἐκ' ὀνόματι τιμώμενον τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Θεοδώρων, καταπεσεῖν κινδυνεύοντα, διάγνωσιν ἐζήτησε παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, πόθεν ἂν ὁ ναὸς ἀνακτισθεῖ· ἐπεὶ δὲ γε χωράφιον ἴδιον εἶχεν ὁ τοιοῦτος θεῖος ναὸς, ὑπερ' ἐκαρπίζετο μὲν ὁ Θεολογίτης χρόνους ἤδη πολλοὺς, τὸν δὲ ναὸν ἡμέλησε παντελῶς, διέκρινεν ἢ μετριότης ἡμῶν, ἀπὸ τῶν παρεληλυθειῶν ἐπικαρπιῶν καταδικασθῆναι τὸν Θεολογίτην ζημιωθῆναι, ἥσσην ἂν ὁ Μηδείας ἔξοδον εἰς ἀνάκτισιν τοῦ ναοῦ καταβάληται, δεδῆ καὶ ἐπεὶ ἀνέκτισε μὲν αὐτὸν, ἐξωδίασε δὲ εἰς τοῦτο ὑπέρπυρα εἴκοσιν, ἐζήτησε ταῦτά τε καὶ ἄπερ εἰς ῥάσσα τοῦ καλογήρου τοῦ εὕρισκομένου εἰς τὸ κελλίον τοῦ Θεολογίτου κατεβάλετο, ἔτι δὲ καὶ ἄπερ εἰς ἀνάκτισιν τῆς εἰς τὴν κινστέρναν ῥομίδος αὐτοῦ εἰπόντος κατεβάλετο, ἢ δὲ ῥομίς ἐγένετο διὰ τὸ πολλὴν ἐπήρσειαν εὕρισκειν ἐκ τοῦ κεκλεισμένην εὕρισκεσθαι τὴν κινστέρναν τὸ τε κελλίον τοῦ Θεολογίτου, ἀλλὰ δὴ μερικὴν τινα βλάβην καὶ αὐτὸ τὸ τοῦ Μηδείας· παρῶν δὲ καὶ ὁ Θεολογίτης καὶ ἀπολογῆσασθαι πρὸς ταῦτα προτραπεί· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἔλεγεν, ἀσυνάρτητα μέντοι καὶ μηδὲν ἰσχυρὸν ἔχοντα. διέγνω οὖν ἢ μετριότης ἡμῶν, ἵνα τὰ μὲν εἰς ἀνάκτισιν τοῦ ναοῦ καταβληθέντα εἴκοσιν ὑπέρπυρα παρὰ τοῦ μητροπολίτου ἀποδῶ ὁ Θεολογίτης ἀπὸ τῶν παρεληλυθειῶν ἐπικαρπιῶν, ὡς διεγνώσθη καὶ πρότερον· τὰ δὲ εἰς τὴν ῥομίδα καταβληθέντα εἴκοσιν ὑπέρπυρα, ἐπεὶ τὸ κελλίον κοινὸν γέγονε, κοινῶς καὶ ἐκβληθῆναι ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ κελλίου εἰσοδημάτων· ὁμοίως καὶ ἄπερ εἰς τὰ τοῦ καλογήρου ῥάσσα κατεβάλετο ὁ Μηδείας, ἐπεὶ τῇ κοινῇ κελλίῳ μέλλει ἐκδουλεύειν, ὑπειλοοσὶ καὶ ταῦτα, ἄπερ εἰσὶν ὑπέρπυρα δεκαεξί, ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῶν τοῦ κελλίου εἰσοδημάτων, μετὰ δὲ τὸ ταῦτα ἐκβληθῆναι ἐκ τῶν εἰσοδημάτων, τότε μερίζειν ἐξίσου τοῦς δύο, τὸν τε Μηδείας καὶ τὸν Θεολογίτην, τὰ

τοῦ κελλίου εισοδήματα, ὡς κορίους αὐτοῦ, τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν. ὁφείλει δὲ τὸ εισόδημα ἐκβαλεῖν τὰ βηθέντα καὶ καταμερίζεσθαι καὶ εἰς τοὺς δύο ἐπίσης, ἀφ' οὗ καιροῦ διεδέξατο ὁ Μηδεσίας τὸ ἥμισυ τοῦ κελλίου ἀπὸ τοῦ Λαλουμά †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DOCII. (6909—1400) novembri. ind. IX.

Controversia dirimitur.

† Ἰωαννίκιος μοναχὸς ὁ Κληματίδης, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἐγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ Μανουὴλ τοῦ Τουράτζου, εἰπὼν, ὡς ἡ ποτὲ σύμβιος αὐτοῦ, ἡ μοναχὴ Μακαρία, ἀποθνήσκουσα ἀφῆκε πρὸς τὸν Τουράτζον ὡς ἐπίτροπον αὐτῆς πράγματα πολλὰ καὶ ζωνάρια καὶ δακτυλίδια καὶ ἄλλα εἶδη, ἵνα δι' αὐτὰ πρὸς αὐτὸν, καὶ ὑπέρκυρα, αὐτὸς δὲ παρῶν ἐκράτησε ταῦτα, δι' ὃ καὶ ἐγκλησιν κελίγηκε κατ' αὐτοῦ. παρὼν δὲ καὶ ὁ Τουράτζος καὶ ἀπολογήσασθαι πρὸς ταῦτα προτραπείς ἐνεφάνισε διαθήκην τῆς μοναχῆς, διαλαμβάνουσαν, δοῦναι τῇ μοναχῇ ὀλίγα τινὰ εἶδη, ἔτι δὲ ἐνεφάνισεν ἀποφλητικὴν ἀπόδειξιν αὐτοῦ τοῦ μοναχοῦ, εἶπέ τε, ὡς ἔδωκε τῇ μοναχῇ ὡς ὀχληρῇ καὶ κατεπέκεινα τῶν γραφέντων ἐν τῇ διαθήκῃ ὑπερκύρων ἑβδομήκοντα· ἀπητήθη οὖν ὁ Κληματίδης συστήσαι, ὃ προσβάλλετο, ὡς ἀφῆκεν αὐτῇ ἡ μοναχὴ πράγματα καὶ πλείω τῶν δοθέντων αὐτῇ, ὃ δὲ ἀπόδειξιν ἢ μαρτυρίαν οὐδεμίαν εἶχε, ἡξίου δὲ μόνον βάρος ἀφορισμοῦ δέξασθαι τὸν Τουράτζον, ὡς στέρξων πᾶν, εἴ τι ἂν εἴποι μετὰ βάρους περὶ τούτου, ὅπερ εὐλογον μὲν οὐκ ἔδουκε, ἐγγράφου διαθήκης ἐμφανιζομένης καὶ μηδεμίας ἀποδείξεως οὐσης εἰς ἃ ὁ Κληματίδης ἀγράφως προείπεν ἀφορισθῆναι τὸν Τουράτζον, διότι δὲ ὁ Τουράτζος ἔδωκεν ἔξω τῆς διαθήκης τῇ μοναχῇ ὑπέρκυρα, ὡς λέγει, ἑβδομήκοντα, αὐτὸς δὲ κατ' ἑαυτοῦ δέδωκεν ὑπόψιαν, μήποτε καὶ πλείω τῶν δοθέντων ἀφῆκεν ἡ μοναχὴ τῇ Κληματίδῃ· ἐπεὶ οὖν ὁ Τουράτζος, δεξιόμενος συνοδικῶς διὰ ταύτην τὴν ὑπόψιαν βάρος φρικώδους ἀφορισμοῦ, εἶπεν, ὡς οὐδὲν ἔξω τῆς διαθήκης ἀφῆκεν ἡ μοναχὴ τῇ Κληματίδῃ, ἀλλὰ ὡς ὀχληρῇ καὶ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἐκείνης δέδωκεν αὐτῇ τὰ πλείω τῶν γραφέντων, ἢ μετριότητος ἡμῶν ἀνενόχλη-

τον μένειν τὸν Τουράτζον εἰς τὰ ἐξῆς ἀπὸ τοῦ Κληματίδη διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. 9 †.

DCXIII. (6909—1400) novembri. ind. IX.

De venditione domum infantis.

† Νικόλαος ὁ τοῦ Ἐξωτρόχου ἐκείνου υἱός, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς, ἀνέφρεν, ὡς οὐδὲν ἕτερον αὐτῷ περιεστίν, εἰ μὴ μόνον τὰ πατρικὰ ὀσπήτια αὐτοῦ, ἅπερ ἐδικαιώθη συνοδικῶς μόνον λαβεῖν μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θάνατον, ἀνεικριθεὶς τῇ ἑτεροθαλεῖ ἀδελφῇ αὐτοῦ, καθὼς τὰ περὶ τοῦτου πλατύτερον διέξεισι τὸ συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ νῦν ἐνδεία παντελεῖ καὶ στενοχωρία πιέζεται διὰ τὴν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλίαν καὶ μάχην, καὶ οὐτε ἔχει, ὅθεν ἂν τραφεῖη, οὐθ' ὅτε διενεργῆσαι, δι' ἃ καὶ ἐζήτησε καὶ ἤξιωσε πωλῆσαι τὰ ῥηθέντα ὀσπήτια εἰς τε ζωάρκειαν αὐτοῦ καὶ προμήθειαν, ἵνα τι διενεργῆσαι. ἡ γοῶν μετριότης ἡμῶν διὰ τὸ ἀφήλικα εἶναι τὸν τοῦ Ἐξωτρόχου υἱόν, οὐκ ἐβούλετο τοῦτ' ἐπιτρέψαι· κάλιν δὲ τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ κατιδοῦσα, καὶ ὡς οὐδεμίας ἡμέρας τροφήν εὐπορεῖ, οὐτε μὴν ἐνδυμένειαν τὴν τυχοῦσαν, μόλις ἐνέδωκε, τοῦτο γενέσθαι, μήποτε καὶ τοῦ ἀκινήτου κτήματος τοῦ ἀφήλικος ἑντικειομένων ἡμῶν ἀπόλλοιται ὁ ἀφήλιξ, λιμῶ τε καὶ κρύει παλαίων, πλὴν τιμηθῆναι τοῦτο παρὰ εἰδήμονος ἀνθρώπου σὺν ἀφαιρίᾳ τῇ προσηκούσῃ, ὅθεν καὶ ἐπεὶ προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐτιμήθησαν τὰ ῥηθέντα ὀσπήτια τοῦ Ἐξωτρόχου ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιοφύλακος μετὰ τῆς προσηκούσης ἀσφαλείας πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὰ πράγματα εἰς ὑπέρπυρα διακόσια πεντήκοντα, οὐδεὶς δὲ εὐρέθη δοῦναι ταῦτα θελήσας, εἰ μήπου ἡ ἐξαδέλφη αὐτοῦ, κυρὰ Θεοδώρα ἡ Βαροπολίτισσα, δέδωκε διακόσια τεσσαράκοντα, τὰ μὲν τοιαῦτα ὑπέρπυρα διέκρινεν ἡ μετριότης ἡμῶν κεῖσθαι εἰς τὴν τοῦ παιδὸς θεῖαν, Μάρθαν μοναχὴν τὴν Βαροπολίτισσαν, ὡς ἂν λαμβάνῃ ταῦτά ὁ Ἐξωτρόχος μετ' ἐνδόσεως ἡμετέρας, καὶ μὴ φθειρῇ ταῦτα κακῶς. ἡ δὲ ῥηθεῖσα κυρὰ Θεοδώρα ἡ Βαροπολίτισσα ὑφείλει ἀνενόχλητος μένειν καὶ πάντῃ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος Ἐξω-